
Til: Morten Gudmann Christensen (mogch@mfvm.dk)
Cc: Anders Myrhøj (myr@svoem.dk), Pia Holmen (ph@svoem.dk), Erik Bech (eb@svoem.dk)
Fra: Helen Witt Qvist (wiq@svoem.dk)
Titel: SV: Høring - forslag til ændring af kystbeskyttelsesloven m. fl. - høringsfrist d. 17. januar 2018 kl 12.00
Sendt: 05-01-2018 10:10:59

Kære Morten Gudmann

Vi har nu gennemlæst forslag til ændring af kystbeskyttelsesloven i Dansk Svømmeunion. Vi har i den forbindelse ingen kommentarer.

Venlig hilsen

HELEN WITT QVIST
Risikovurderingskonsulent
TrygFonden Kystlivredning

T: +45 44394487
M: +45 42602030
E: wiq@svoem.dk

www.svoem.org

Dansk Svømmeunion er en del af Danmarks Idrætsforbund
Idrættens Hus - Brøndby Stadion 20 - 2605 Brøndby - DK

Fra: Dansk Svømmeunion

Sendt: 21. december 2017 13:01

Til: Helen Witt Qvist <wiq@svoem.dk>

Emne: VS: Høring - forslag til ændring af kystbeskyttelsesloven m. fl. - høringsfrist d. 17. januar 2018 kl 12.00

Fra: Morten Gudmann Christensen [mailto:mogch@mfvm.dk]

Sendt: 21. december 2017 12:45

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; ae@ae.dk; info@arbejdsgiverne.dk; info@byggesoc.dk; info@baeredygtigtlandbrug.dk; mail@dkfisk.dk; dfu@dk-dfu.dk; DIF <dif@dif.dk>; post@jaegerne.dk; dn@dn.dk; info@danishshipping.dk; post@sportsfiskerforbundet.dk; info@shipbrokers.dk; danskakvakultur@danskakvakultur.dk; fkjerulf@mail.dk; da@da.dk; kontor@botaniskforening.dk; info@danskbyggeri.dk; info@danskerhverv.dk; DFFR - Hovedmail <dffr@roning.dk>; tuw@ign.ku.dk; teamstr@gmail.com; di@di.dk; DKF Dansk Kano og Kajak <dkf@kano-kajak.dk>; formand@dls-jagt.dk; jj@danskmiljoteknologi.dk; dof@dof.dk; DS Sejl <ds@sejlsport.dk>; info@skovforeningen.dk; Dansk Sportsdykker Forbund - Ingelise Knudsen <dsf@sportsdykning.dk>; jakob@dsrf.dk; Dansk Svømmeunion <svoem@svoem.dk>; danva@danva.dk; Dansk Vandski & Wakeboard Forbund - Frank Tengberg-Hansen <f@tengberg-hansen.dk>; danskehavne@danskehavne.dk; regioner@regioner.dk; lmv@danskbyggeri.dk; dv@danskevandloeb.dk; info@dds.dk; info@ecocouncil.dk; De Økonomiske Råd <dors@dors.dk>; gras@dhi-gras.com; TRANSPORT@DI.DK; aqua@aqua.dtu.dk; info@effyn.dk; info@energinet.dk; fbr@fbr.dk; Jesper C. Højenvang <jesper@flihdavne.dk>; fri@frinet.dk; fr@friluftsradet.dk; sekretariat@mitfritidshus.dk; info.dk@greenpeace.org; medlemsinfo@havkajakroerne.dk; ida@ida.dk; kl@kl.dk; ktc@ktc.dk; claus.meiner@rksk.dk; info@lf.dk; mail@landdistrikterne.dk; llh@levende-hav.dk; limfjordsraadet@aalborg.dk; sekretariat@parcelhus.dk; ls@danske-

smaaoer.dk; tekno@tekno.dk; info@teknologisk.dk; info@byoghavn.dk; info@verdensskove.org; wwff@wwf.dk; post@avjf.dk

Emne: Høring - forslag til ændring af kystbeskyttelsesloven m. fl. - høringsfrist d. 17. januar 2018 kl 12.00

Til alle høringsparter

Miljø- og Fødevareministeriet har i dag sendt udkast til forslag om lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.) i høring. Høringsmaterialet kan ses på høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/61411>

For god ordens skyld er materialet også vedhæftet denne mail.

Høringen afsluttes den 17. januar 2018 kl. 12.00.

Såfremt der er spørgsmål vedrørende lovforslaget, er du velkommen til at kontakte mig på nedenstående e-mail.

Venlig hilsen

Morten Gudmann Christensen
Specialkonsulent | Koncern Jura
mogch@mfv.dk

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mfv@mfv.dk | www.mfv.dk
Facebook | Twitter | Instagram | LinkedIn

ROSKILDE
KOMMUNE

Miljø- og Fødevareministeriet

Byrådet

Roskilde Kommune
Rådhusbuen 1
Postboks 100
4000 Roskilde

Tlf.: 46 31 30 00
Fax: 46 31 31 31

kommunen@roskilde.dk
sikkerpost@roskilde.dk
www.roskilde.dk

**Roskilde Kommunes bemærkninger til forslag til ændring af
kystbeskyttelsesloven**

11 januar 2018

Kystdirektoratet har den 21. december 2017 sendt et lovforslag om ændring af lov om Kystbeskyttelse i høring.

Sagsnr. 217972
Brevid. 2716000
Afsnit:

På baggrund af erfaringer med en fortsat verserende sag om kystbeskyttelse i Jyllinge Nordmark, samarbejdet herom med Egedal Kommune, og samarbejdet med Frederikssund og Lejre Kommune om etablering af en regional helhedsløsning på sigt, har Roskilde Kommune tidligere foreslået en række gennemgribende forenklinger af kystbeskyttelsesloven.

Ref. HCJ

Dir. tlf. 46 31 36 01
hanscj@roskilde.dk

Roskilde Kommunes centrale forslag var:

- Flest mulige afgørelser træffes i kommunerne
- Færre høringer og procedureskridt
- Én klageadgang over retlige spørgsmål og spørgsmål om partsfordeling.
- Den endelige tilladelse efter kystbeskyttelsesloven erstatter og inkluderer dispensationer og tilladelser fra al anden lovgivning.

Det er kommunens generelle vurdering, at disse forslag langt hen ad vejen er blevet indarbejdet i det aktuelle lovforslag.

Efter en gennemgang af bemærkninger og foreslåede lovændringer er det kommunens vurdering, at lovforslaget vil fremme hurtig og sammenhængende etablering af kystbeskyttelse, og medvirke til, at fremtidige oversvømmelser kan forebygges i takt med de forventede klimabetingede havstigninger.

Der er en række specifikke forhold i lovforslaget, som ud fra vores praktiske erfaringer giver os anledning til følgende bemærkninger, som vi foreslår indarbejdet i den endelige lovttekst

Præcisering af "ansøger" og godkendende myndighed

I overensstemmelse med § 4 foreslås det præciseret i § 2 stk. 1, at det er "ansøger" som skal gøre rede for de foreslåede foranstaltninger i forbindelse med indhentning af udtalelse fra Kystdirektoratet.

Åbningstider
Mandag-torsdag 10-15
Fredag 10-14

Telefontider
Mandag-onsdag 08-15
Torsdag 10-17
Fredag 08-14

§ 2 stk. 1 foreslås formuleret således: "*Kommunalbestyrelsen indhenter en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren om de af ansøger foreslåede kystbeskyttelsesforanstaltninger*",

Side2/2

Med et stort antal ejendomme, der har gavn af en kystbeskyttelse, vil det være vanskeligt altid at opnå enighed om et projekt, der kan danne grundlag for en fælles, formel ansøgning. Der bør derfor etableres en alternativ mulighed for at indlede sagsbehandling – det vil sige udvikling af et projekt, der kan ligge til grund for den endelige godkendelse – på et andet grundlag end en "formel ansøgning".

Princippet om én klageadgang

For at forenkle sagsgangen og kunne gennemføre kystbeskyttelsen hurtigt og effektivt, men med fortsat klageadgang, så retssikkerheden opretholdes, har Roskilde Kommune fokuseret på princippet: "ét projekt, én myndighed, én tilladelse og én klageadgang".

Af forslaget til § 18 stk. 1 fremgår det, at stort set alle afgørelser, der træffes af kommunalbestyrelsen, kan påklages.

Dette foreslås ændret, så der alene kan klages over kommunalbestyrelsens endelige tilladelse efter den nye § 3 stk. 3. Denne tilladelse vil omfatte de nødvendige projektjusteringer.

Fremme af helhedsløsninger

De foreslåede ændringer synes ikke at løse de udfordringer, der kan følge af, at en optimal helhedsløsning kan omfatte flere kommuner, som ikke i samme mål har gavn af foranstaltningen.

En opdateret vejledning til loven bør derfor som minimum præcisere, hvordan kriterier for nyttebegrebet og fordeling af omkostninger kan udmøntes i helhedsorienterede projekter, som kan omfatte flere kommuner

Administrative konsekvenser

De administrative konsekvenser synes umiddelbart stærkt undervurderet. Der savnes dokumentation for, at de 4,2 årsværk, svarende til 2,1 mio. kr., som staten angiveligt har dimensioneret opgaven til hidtil, fortsat vil være tilstrækkelig til at løse myndighedsopgaver i forbindelse med kystbeskyttelse i årene fremover.

Venlig hilsen

Joy Mogensen
Borgmester

Henrik Kolind
Kommunaldirektør

Til
Miljø- og Fødevarerministeriet
mail: mfvm@mfvm.dk

Den 15. januar 2018

Høringssvar vedr. "Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)"

Sammenslutningen af Danske Småøer skal hermed tilkendegive sin støtte til den i lovforslaget fremsatte kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse.

Mange af de 27 små øer, som er medlemmer af Sammenslutningen af Danske Småøer, står i disse år over for store udfordringer i forhold til kystbeskyttelse, dels i forhold til den økonomiske byrde, det påfører de enkelte lodsejere, og dels det forhold at man på samme tid skal bevare og beskytte den natur, som kendetegner de små øer.

I forbindelse med at kommunerne fremover kommer til at varetage arbejdet med kystbeskyttelse, ønsker vi, at der i den kommende lov indskrives, at kommuner med småøer har pligt til at indgå i et samarbejde med lokalbefolkningen (f.eks. den lokale beboerforening) omkring kystbeskyttelse.

På småøerne er det nødvendigt, at man ud over at beskytte øen, naturen og de enkelte lodsejeres værdier samtidig har fokus på, at småøerne er levende helårssamfund, der hvert år tiltrækker i tusindvis af turister.

Derfor er det vigtigt, at kystbeskyttelse sker i et samarbejde mellem lodsejer, kommune og lokalbefolkning, hvilket vi ønsker understreget ved, at dette indskrives i den påtænkte lovændring.

Venlig hilsen

Dorthe Winther
Formand
Sammenslutningen af Danske småøer

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotholmsgade 12,
1216 København K.

Strøby Ladeplads den 16. januar 2018
Sendt via e-mail til mfvm@mfvm.dk

Ang.: Høring over Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m.fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.) - Emne: "2017-8130".

Fritidshusejernes Landsforening takker for muligheden for at kommentere regeringens forslag til ændringer af Lov om kystbeskyttelse.

I Danmark er vi truet af alvorlige klimaforandringer, og langs vore kyster opleves en øget sårbarhed overfor vejrpåvirkninger. Stigende vandstand, kraftigere vinde og øget nedbør (i visse tilfælde skybrud) lægger uundgåeligt et pres på vore kyster og de værdier, som befinder sig der.

Derfor hilser Fritidshusejernes Landsforening (FL), på vegne af berørte sommerhusejere forslaget om at gøre processen om kystsikringstilladelser hurtigere og enklere, velkommen. Men det må ikke ske på bekostning af forringelser i kvaliteten af kystsikringen og borgernes klageadgang. I forslaget er der flere elementer, der efter vores vurdering vil bevirke usikkerhed omkring kystbeskyttelsens kvalitet og forringe borgernes reelle mulighed for at klage. Forslagets udlæggelse af myndighedskompetencen til kommunerne, øger efter FL's opfattelse behovet for at kunne klage over konkrete tilladelser. Et lovforslag, der på en gang flytter kompetence til et lavere niveau og samtidig indskrænker muligheden for at klage over afgørelserne, er i FL's øjne ikke hensigtsmæssigt.

Fritidshusejernes Landsforening har formuleret en holdning til kystsikring:

FL støtter kystsikring, hvor dette er nødvendigt af hensyn til bevaring af værdier af samfundsmæssig betydning. Og FL er opmærksom på, at klimaændringer øger dette behov.

FL støtter ikke kystsikring i naturområder.

I områder underkastet frednings- og lignende beskyttelsesbestemmelser, skal der i afvejningen om behovet for kystsikring overfor samfundsmæssige hensyn udvises særlig opmærksomhed, fx i valget af beskyttelsesforanstaltning.

Det er FLs opfattelse, at kystsikringsprojekter skal godkendes og styres i et enkelt og hurtigt arbejdende system på statsligt niveau.

Formålet med styring på dette niveau er at samle den ganske komplekse ekspertise på området i et robust fagligt miljø, således at den konkrete opgaveudførelse kan ske decentralt på grundlag af overordnede retningslinjer og at erfaring og viden indsamles på overordnet niveau.

På denne baggrund har vi følgende kommentarer til forslaget:

Sikring af faglig kompetence

Regeringen vil give kommunerne myndigheden til at træffe afgørelse, om hvem der skal have tilladelse til kystsikring og hvordan.

Selvom de 75 kystkommuner skal gøre deres bedste for at sikre grundige og fair afgørelser, vurderer FL, at det vil blive et skrøbeligt system. Der er risiko for, at private interesser og forhold, der ikke har noget med kystbeskyttelse at gøre, påvirker og muligvis bliver en del af en afgørelse om kystbeskyttelse i lokalsamfund, hvor der også skal afvejes andre hensyn.

Det er FL's holdning, at kystsikringsprojekter bør godkendes og styres i et enkelt og hurtigt arbejdende system på statsligt niveau. Der hindrer ikke, at projekterne samordnes med kommunerne, og at delprojekter via aftale overlades til kommunerne. Når FL ønsker kystsikring styret på statsligt niveau skyldes det hensynet til

- at sikre, at den enkelte sag behandles på grundlag af viden og overordnede retningslinjer, og ikke styres af rent lokale interesser.
- at samle den komplekse ekspertise på området i et robust fagligt miljø.
- at sikre, at viden og know how på et komplekst område opsamles systematisk og benyttes i fremtidige afgørelser og projekter.

Risikoen for en uensartet praksis og fejlslagne projekter med store økonomiske omkostninger og skadevirkninger for borgerne er simpelt hen for stor. I FL har vi stor respekt for kommunestyret, men vi vurderer, at det vil være yderst vanskeligt for 75 kystkommuner at opbygge faglig ekspertise og sikre fortsat vidensudvikling på et så komplekst område som kystsikring – særligt i lyset af stedse større udfordringer som følge af klimaforandringer.

Vi sammenligner det en smule med sundhedsvæsenets udvikling. De små lokale sygehuse nedlægges for at samle ekspertisen i store enheder ud fra devisen "Øvelse gør mester". At gå i den modsatte retning på et tilsvarende komplekst område virker ikke hensigtsmæssigt.

En flytning af beslutningskompetencen om kystsikring til kommunerne indebærer risiko for, at der udvikler sig en uensartet praksis i forvaltningen af kystressourcer. Den foreslåede model indebærer, at der træffes forskellige afgørelser i forskellige kommuner og dermed også fra nabokommune til nabokommune. Det er u hensigtsmæssigt – også for kommunerne. Derfor bliver adgangen til at kunne klage over kommunale afgørelser særlig vigtig

Sikring af hensigtsmæssig klageadgang

Lovforslaget indebærer en indskrænkning af muligheden for at klage over kystsikringsprojekter, idet klagemulighederne indskrænkes til alene at kunne klage over retlige forhold.

Stort set alle klager angående afgørelser om kystbeskyttelse vedrører afgørelsernes konsekvenser. Eller sagt med andre ord: Klagerne retter sig mod myndighedens konkrete beslutning om et kystbeskyttelsesprojekt.

Med det foreliggende lovforslag fratages borgere, virksomheder, kommuner og andre offentlige myndigheder muligheden for at klage over et konkret kommunalt kystbeskyttelsesprojekt. Klageadgangen indskrænkes til processen.

Det er de indholdsmæssige aspekter – ikke de retlige – der har konsekvenser for borgere m.fl. Hvis et kystbeskyttelses-projekt indebærer konsekvenser for naboerne, bør naboerne (grundejere, virksomheder, kommuner og andre offentlige myndigheder) have ret og mulighed for nemt og hurtigt at kunne indgive en klage.

Fritidshusejernes Landsforening støtter, at antallet af klagemuligheder begrænses. Påtrængende kystbeskyttelsesprojekter skal ikke kunne trækkes i langdrag. Og netop derfor anbefaler FL, at myndighedsudøvelsen omkring kystbeskyttelse samles i en statslig myndighed. Lovgiver bør indrette lovgivningen, så myndighedens afgørelse kan påklages i forbindelse med den samlede sag og ikke i forbindelse med diverse dispensationer og tilladelser, der er en følge af den samlede sag.

FL lægger vægt på, at det undgås, at adgangen til at klage foranlediger unødige udsættelser.

Samtidig lægger FL vægt på, at der kan klages over indholdet i en afgørelse, idet det er indholdet, der har virkning for den enkelte borger.

Såfremt Miljø- og Fødevarerministeriet ønsker uddybning af FL's synspunkter i forbindelse med høringsvaret, er ministeriet velkomment til at kontakte Fritidshusejernes Landsforening

Med venlig hilsen

Johs. Chr. Johansen
Formand

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevareministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmi@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar til Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)

I lovforslaget foreslås det, at beslutningskompetencen ved etablering af kystbeskyttelses anlæg samles hos kommunerne, og at sagsprocessen forenkles ved, at en række nødvendige dispensationer og tilladelser efter anden lovgivning inkluderes i en samlet kystbeskyttelsestilladelse, hvormed antallet af klagemuligheder reduceres til kun én klagemulighed. Samtidig ændres klageadgangen, så der fremover alene kan klages over retlige forhold, og ikke som i dag over de indholdsmæssige forhold i de enkelte tilladelser og dispensationer (fuld prøvelse fjernes).

Forslaget rummer efter DN's opfattelse, en række vidtgående ændringer i den nuværende beskyttelse og regulering af de danske kystområder. Ændringer der rækker ud over hvad den bag ved liggende aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening rummer.

DN har stor forståelse for ønsket om at sikre en effektiv beskyttelse af væsentlige samfundsværdier langs de danske kyster. Hvor væsentlige værdier er truet, kan der således klart være behov for øget kystsikring, men samtidig skal der tages de nødvendige hensyn til uerstattelige og fælles naturværdier. DN har også forståelse for ønsket om at sikre en mere enkel og hurtig proces for kystsikringstilladelser, hvilket DN også klart tilsluttede sig, da første procesændring var i høring.

Men lovforslaget rummer imidlertid andre elementer, der ikke har nogen reel betydning i forhold til ønsket om at sikre en mere enkel og hurtig beslutningsproces og sikre væsentlige samfundsværdier. Flere af disse elementer indebærer efter DN's opfattelse en betydelig forringelse af borgernes retssikkerhed og en risiko for, at naturværdierne langs de danske kyster forringes.

DN foreslår på den baggrund følgende 11 justeringer af lovforslaget:

1. Klageadgang bør være til indholdsmæssig (fuld) prøvelse:
Klageadgangen over den nye samle-afgørelse bør ikke imod hidtidig praksis reduceres til kun at omfatte retlige forhold. Det er væsentligt, at det fortsat er muligt at påklage det indholdsmæssige i afgørelsen til et klagenævn.
2. Krav til nærmere redegørelse:
I tilladelse til kystbeskyttelse bør der indføres krav om at redegøre individuelt for vurderingerne af de tilladelser og dispensationer som kystbeskyttelsestilladelsen erstatter, samt for hvorledes de samlede hensyn vægtes mod hinanden i den endelige afgørelse.
3. Fredningsnævn bør ikke fratages kompetencen ifm. fredningsdispensationer i sager om kystbeskyttelse:
Effektiviteten og samtidigheden i sager om kystbeskyttelse der berører fredninger kan opnås ved, at fredningsnævnene fastholder kompetencen til at give dispensationer i fredninger, men gives en kort, rimelig frist til at træffe sine afgørelser parallelt med sagsbehandlingen af det enkelte kystsikringsanlæg i kommunen.
4. Tifoldig udokumenteret udvidelse af afstand fra kysten - fra 100 meter til 1000 meter:
Lovforslaget udvider afstanden tifold for, hvor langt ind i land der kan gives kystsikringstilladelser - fra 100 meter til 1000 meter fra kysten. Udvidelsens omfang er enorm, udokumenteret og fremgår ikke af den politiske aftale. Det foreslås, at afstanden opjusteres fra de nuværende 100 meter til et rimeligt og dokumenterbart omfang, for eksempel 200-300 meter.
5. Tilknyttede anlæg bør ikke omfattes af tilladelsen med mindre der kan klages til fuld prøvelse:
Muligheden for at lade projekter omfattet af samle-afgørelsen som ligger uden for anvendelsesområdet (1000 m) bør udgå, da det er uklart hvor vidtrækkende bestemmelsen er. Projekterne vil fortsat kunne gennemføres gennem de nuværende lovgivningsmæssige rammer for sagsbehandling.

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

6. Skovloven - nuværende krav om erstatningsskov bør fastholdes: Pligten til at lave erstatningsskov ved indgreb i fredskov bør ikke fjernes men fastholdes. Hvor skovloven inkluderes i kystsikringsafgørelser bør der indføres krav om høring af en faglig kompetent statslig instans, for at sikre, at projektet er mindst muligt indgribende. Den skovfaglige vurdering skal fremgår af afgørelse om kystbeskyttelse
7. Kystfaglig rådgivning: Kystfaglig rådgivning fra Kystdirektoratet bør være et krav i alle sager og direktoratets anbefaling bør fremgå af afgørelsen om kystbeskyttelse.
8. Adgang til at fastsætte regler om færdsel på og brug af kystarealerne: Det bør specificeres i loven, at kystbeskyttelsestilladelser kun må omfatte anlæg og konstruktioner, som er direkte relevante for kystbeskyttelsen, og at disse bør være så lidt indgribende landskabeligt og adgangsmæssigt som muligt.
9. Vandløbsloven: Loven bør pga. retssikkerhedsmæssige forhold ikke indgå i kystbeskyttelsestilladelser. Samtidigheden mellem de to lovgivninger kan sikres ved at sagsbehandle parallelt i kommunen, som er myndighed på begge områder.
10. Vildtreservater: Det bør være en pligt (ikke en mulighed) for kommunerne i sager som berører vildtreservater, at høre relevante nationale myndigheder, samt et krav at deres vurdering fremgår af afgørelse om kystbeskyttelse.
11. Øvrige bemærkninger: De Miljømæssige konsekvenser af forslaget bør beskrives retvisende i lovbemærkningerne og der bør indføres en pligt for kommunerne til at foretage et systematisk opsøgende tilsyn så ulovlige forhold omkring kystsikringsanlæg kan opdages og håndhæves.

Ovenstående forslag til justeringer er nærmere begrundet og uddybet i det nedenstående.

Ad.1) Klageadgang bør være til indholdsmæssig (fuld) prøvelse

Lovforslaget indebærer, at en lang række af de tilladelser og dispensationer fra gældende lovgivning, der i dag er nødvendige for at etablere kystsikringsanlæg, fremover inkluderes i og altså erstattes af en samlet kommunal kystbeskyttelsestilladelse. Den lovgivning, der foreslås inkluderet, vedrører strandbeskyttelse, klitfredning og § 3 natur ud for enkeltejendomme (de er i dag inkluderet for anlæg ud for flere ejendomme). Desuden sø- og å-beskyttelse, beskyttelseslinjer for skov, fortidsminder og kirker samt fredninger, fredskov og vildtreservater. Natura 2000 og VVM-vurderinger skal ligeledes indgå, mens afgørelser efter vandløbsloven kan indgå, hvis kommunen ønsker det. Dermed reduceres mulighederne for at klage over disse mange enkeltafgørelser til én mulighed for at klage over den samlede kystbeskyttelsestilladelse.

Antallet af klagemuligheder reduceres således væsentligt for de berørte parter (borgere, organisationer og nabokommuner) fra mange til én klagemulighed. Samtidigt foreslås det, at denne ene klageadgang reduceres til retlige forhold. Det betyder, at det ikke som hidtil skal være muligt at prøve de indholdsmæssige vurderinger i et klagenævn, men alene retlige forhold så som overholdelse af fastlagte processer og tidsfrister.

En reduceret klageadgang som foreslået vil efter DN's opfattelse indebære et særdeles u hensigtsmæssigt og voldsomt brud med de forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige principper, som hidtil har været gældende i den danske miljø- og naturbeskyttelseslovgivning. Der savnes i lovbemærkningerne en begrundelse for, at man reducerer klageadgangen fra indholdsmæssige klager til kun at omfatte retlige forhold, især fordi samtlige de foreslåede inkluderede lovgivninger i dag kan påklages til fuld prøvelse i forhold til de indholdsmæssige vurderinger, og ikke kun retligt.

Erfaringerne viser meget klart, at næsten alle klager, også overfor kystsikringsinitiativer, vedrører indholdsmæssige forhold, uanset om de har været fremført af private borgere, nabokommuner eller organisationer. Selv om DN sjældent klager over kommunale afgørelser (ca. 2 klager per år per kommune inden for det samlede natur-, miljø- og teknik-område), får DN medhold/delvist medhold i klagenævnene i over halvdelen af klagerne. Det dokumenterer behovet for om nødvendigt, at kunne få prøvet det indholdsmæssige i så omfattende en afgørelse som denne.

Det understreges desuden, at kommunale afgørelser på en lang række områder i dag kan påklages, også selvom kommunerne er myndighed, netop for at sikre borgernes retsstilling på områder, hvor den enten er vigtig eller hvor der er risiko for kommunal magtfordrejning – det gælder fx på det sociale område, i byggesager i miljøgodkendelser osv. I

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmi@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

forbindelse med sager om kystbeskyttelse er behovet desuden ikke mindre, da der er tale om indgreb i borgernes private ejendomsret.

Det bør fremhæves, at klageadgangen for så vidt angår kystsikringsanlæg i høj grad også omhandler den enkelte borgers ret til at få prøvet en myndighedsafgørelse i substansen, hvis vedkommende anser sig for påvirket adgangsmæssigt, anvendelsesmæssigt, beskyttelsesmæssigt, økonomisk, naturmæssigt eller på anden vis af det konkrete anlæg. Den ret har den enkelte berørte borger i dag eftersom kommunalbestyrelsens beslutning om at iværksætte et konkret større kystsikringsanlæg kan påklages til fuld prøvelse - før kommunen ansøger Kystdirektoratet om tilladelsen. Den reducerede klageadgang som det foreslås i lovforslaget er således et klart brud med tidligere praksis.

Overflytningen af kompetencen fra staten til kommunerne i kystsikringsager betyder, at et armslængdeprincip fjernes. Lokalpolitiske forhold og enkeltinteresser af lokal karakter kan således påvirke vægtningen i afgørelsen i højere grad end hvis afgørelsen blev truffet på statsligt niveau. Den forringede armslængde mellem lokale ansøgere og beslutningstagere taler efter DN's opfattelse for, at kommunale kystsikringstilladelser bør have mulighed for fuld prøvelse i klagesystemet.

Også kommunerne vil have behov for at kunne påklage indholdsmæssige aspekter af anlæg, der beslutes opført på land i nabokommuner, hvis ikke der er opnået enighed kommunerne imellem. Eller anlæg, der ønskes opført på søterritoriet ud for én kommune for at beskytte ejendom i en anden kommune. Kommunerne har da heller ikke efterspurgt den foreslåede indskrænkning af klageretten.

Såfremt klageadgangen reduceres til rent retlige forhold, vil adgangen til at påklage manglende substantielle hensyn efter de nu inkluderede lovgivninger forsvinde, og klageadgangen i vidt omfang blive betydningsløs. Ikke mindst hvad angår kommunale kystsikringstilladelser vurdering efter reglerne om miljøvurdering af projekter med ophæng i EU-lovgivningen forekommer en manglende mulighed for fuld prøvelse hovedløs, og efterlader reelt kun borgerne muligheden for at indbringe sager for EU Kommissionen, hvilket næppe er enkelt og hurtigt.

Ministeren er jvf. lovbemærkningerne i dag tildelt en lang række beføjelser til pålæg, call-in, klage og indsigelser i de lovgivninger, der er i spil i forslaget. De tænkes afløst af den retlige klageret for ministeren og andre berørte myndigheder overfor de kommunale kystsikringstilladelser. Det betyder alt i alt, at end ikke andre berørte myndigheder med kystfaglig indsigt kan påklage en kommunes afgørelse til fuld prøvelse, men alene retligt. Særligt er overholdelse af Natura 2000 lovgivning en statslig forpligtelse. Efter forslaget er det kommunen, der nu skal foretage de nødvendige vurderinger efter høring af de statslige myndigheder. Det er for så vidt rimeligt under forudsætning af, at der indføres krav om, at den statslige kommentering fremgår af kommunens afgørelse, så det bliver synligt, hvorvidt den er fulgt - se også ad 2.

Det er desuden regeringens forventning, at man kan nøjes med orientering af EU Kommissionen frem for forelæggelse til udtalelse, hvis kystsikringsanlæg medfører fravigelse efter Artikel 6, stk 4 i Habitatdirektivet (som omhandler fravigelse af beskyttelsen af prioriterede arter + naturtyper!), idet der antages at være hensyn til offentlig sikkerhed i spil. Med de varslingsystemer man har for storm og højvande i Danmark er det imidlertid tvivlsomt, om man kan anvende offentlig sikkerhed til at fravige Natura2000 beskyttelsen. Der vil altovervejende være tale om beskyttelse af privat ejendom og undertiden af væsentlig infrastruktur. Det spørgsmål kan naturligvis kun afgøres i EU-sammenhæng. Uden substansmæssig klageadgang vil borgernes eneste mulighed i Natura2000 sammenhæng være civilretssag (næppe anvendelig for de fleste) eller henvendelse til EU Kommissionen. Ingen af delene forekommer at være et smidigt alternativ til fuld prøvelse i klagenævne.

Endelig må der forventes en noget mere ujævn varetagelse af kystbeskyttelsesloven - inklusive de inkluderede hensyn - når kompetencen varetages af 75 kystkommuner frem for af én statslig myndighed (Kystdirektoratet - KDI) - også i det lys er fuld prøvelse af de indholdsmæssige vurderinger vigtig.

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevareministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

DN foreslår derfor, at lovforslaget justeres således, at en kommunal tilladelse til kystsikring kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet til fuld prøvelse.

Ad. 2) Krav til nærmere redegørelse

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget at:

"De hensyn, som disse regler, der således inkluderes i kystbeskyttelsestilladelsen, varetager, skal fortsat varetages, og de skal indgå i vurderingen af, om der skal gives tilladelse til kystbeskyttelsesforanstaltningen efter kystbeskyttelsesloven med samme vægt som de hensyn, der i dag kan lægges vægt på efter kystbeskyttelsesloven § 1."

DN finder det forståeligt og acceptabelt, at man samler en række tilladelser og dispensationer i en samlet kystbeskyttelsestilladelse med én samlet klageadgang, så længe de samme hensyn stadig varetages synligt i afgørelsen og afgørelsen er til fuld prøvelse i klagenævnet. Ud over den fulde prøvelse i klageadgangen, betyder det også, at de foretagne vurderinger af de enkelte hensyn bør fremgår konkret - og på fyldestgørende grundlag i tilladelsen. Dermed skabes der en højere grad af samtidighed, som borgerne og kommunerne har efterlyst og borgerne kan tage stilling på oplyst grundlag til tilladelsen.

Konkret betyder det, at der i lovforslaget bør indføres krav om, at der i tilladelserne til kystbeskyttelse skal redegøres individuelt for vurderingerne af de tilladelser og dispensationer som tilladelsen til kystsikring erstatter. Der bør ligeledes være krav om redegørelse for, hvorledes disse samlede hensyn til slut vægtes overfor hinanden i den endelige afgørelse.

Det ville i den forbindelse være overordentligt gavnligt for kommunerne at have et fælles administrationsgrundlag at arbejde ud fra - f.eks. hvilke forhold skal der tages i overvejelse indenfor de enkelte inkluderede lovgivningers område. Er der forhold der skal vægtes særligt højt og hvad er et fyldestgørende beslutningsgrundlag?

DN foreslår således, at der i lovforslaget indføres krav om, at der i tilladelserne til kystbeskyttelse skal redegøres individuelt for vurderingerne af de tilladelser og dispensationer som kystbeskyttelsestilladelsen erstatter, samt for hvorledes de samlede hensyn vægtes overfor hinanden i den endelige afgørelse.

Ad.3) Fredningsnævn bør ikke fratages kompetencen ift. fredningsdispensationer

Det fremgår af lovforslaget, at kommunalbestyrelserne fremover selv kan dispensere fra fredningsbestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at etablere konkrete kystsikringsanlæg. Såfremt sådanne dispensationer gennemføres procesmæssigt korrekt, vil der ikke være mulighed for at påklage sådanne dispensationer til anden myndighed.

Fredninger har i Danmark historisk været et helt centralt instrument i forhold til at sikre nationale naturværdier. Dette gælder ikke mindst langs de danske kyster, hvor en række fredninger sikrer unikke naturområder for eftertiden. Samtidig har fredningerne ofte sikret befolkningen udvidet adgang til disse naturværdier. Fredningsinstrumentet har været brugt med stor omhu og forsigtighed, netop fordi der har været en bred, samfundsmæssig konsensus om, at fredninger repræsenterer permanente, samfundsmæssige værdier, som kun kan ophæves af fredningsnævnene i særlige tilfælde. Fredningsinstrumentet er endvidere udformet således, at det sikrer en nødvendig faglig og politisk armslængde til lokale interesser, og stor legitimitet med juridiske dommere som nævnsformænd i fredningsnævnene og statslig udredning af fredningserstatninger til berørte lodsejere. Erfaringerne viser generelt en meget bred forankret støtte til fredningsinstrumentet og til de gennemførte fredninger i både befolkningen og blandt politiske beslutningstagere.

Lovforslaget bryder derfor med en lang tradition for naturbeskyttelse via fredning i Danmark og med alvorlige konsekvenser. For det første vil en overførsel af dispensationsretten fra fredningsnævn til kommunalbestyrelsen i forbindelse med kystsikringstilladelser være det eneste sted, hvor de fredningskyndige nævn ikke skal vurdere, om og på hvilke vilkår en fredning evt. kan brydes med et minimum af konsekvenser for fredningens formål. For det andet vil det i

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

kombination med de øvrige tiltag (en samlet kystsikringstilladelse og reduceret klageadgang) indebære så stor tvivl om værdien af både nuværende og fremtidige fredninger i kystområderne, at de reelt risikerer at blive værdiløse. For det tredje vil offentlige midler til udbetalte og fremtidige fredningserstatninger i kystområder kunne være spildt.

DN kender ikke til, at sager om fredningsdispensationer skulle have forlænget et sagsbehandlingsforløb i en sag om kystsikring. Og forslaget er da heller ikke begrundet i lovforslaget. Det er således uforståeligt, hvorfor et indgreb i fredningsinstrumentet skal indgå i lovforslaget, hvis det ikke udgør nogen reel hindring i forhold til ambitionen om at sikre en mere enkel og hurtig beslutningsproces. Det er ligeledes uforståeligt, at de nævn, som er fredningskyndige, lige netop i kystsikringsager ikke skal inddrages, mens de inddrages som kyndige i alle andre typer sager, hvor fredninger skal fraviges.

DN foreslår derfor, at effektiviteten og samtidigheden i kystsikrings-sagsbehandlingen opnås ved at fredningsnævnene fastholder kompetencen til at give dispensationer i fredninger, men gives en kort, rimelig frist til at træffe sine afgørelser parallelt med sagsbehandlingen af det enkelte kystsikringsanlæg.

Ad. 4) Voldsom og udokumenteret udvidelse af anvendelsesområde fra 100 til 1000 meter

Med lovforslaget udvides afgrænsningen af, hvor langt ind i land der kan gives kystsikringstilladelser. Det kan give god mening, at kystsikringsanlæg kan tillades etableret længere inde end de 100 meter fra sammenhængende vegetation, som er gældende i dag. Forslaget udvider imidlertid ubegrundet og udokumenteret grænsen tifold til 1000 meter - eller længere - hvis der er tilknytning til et anlæg inden for de 1000 meter.

Det er formodentlig sagsforløbet ved Jyllinge Nordmark, som har affødt forslaget. Her har kystsikringsprojektet udover et fjorddige, som på visse strækninger ligger længere inde på land end de i dag gældende 100 meter, også omfattet en højvandsssluse ved Værebros Å's udløb og et ådige mod bebyggelserne et stykke op i ådalen. Det er en samlet fornuftig lokal løsning (som tænkeligt kunne have været undværet hvis en regional langt større løsning for hele indre Roskilde Fjord med højvandslukke ved Frederikssund havde været inde i overvejelserne), som har krævet mange afgørelser og sagsforløb efter nugældende lovgivning. Det skal i øvrigt bemærkes, at lokale grundejere stod for 13 af de 14 indgivne klager over kommunens beslutning om at fremme Jyllinge Nordmark-sagen, og DN for den sidste. Samtidig har efterfølgende drøftelser mellem en række af de involverede parter ført til et langt bedre projekt end der oprindeligt var lagt op til, herunder er langt mere natur tilgodeset. Fuld klageprøvelse resulterer i saglige drøftelser, der ikke er til for at forsinke, men for at forbedre projekterne.

DN foreslår, at afgrænsningen af, hvor langt ind i land, der kan gives kystsikringstilladelser, justeres fra de nuværende 100 meter til et rimeligt, begrundet og dokumenterbart omfang, for eksempel 200-300 meter.

Ad. 5) Tilknyttede anlæg bør ikke omfattes med mindre der kan klages til fuld prøvelse

Hvis kystbeskyttelsestilladelser fremover skal gives til anlæg op til 1000 meter indenlands fra vegetationsgrænsen - eller længere væk for foranstaltninger som opføres i tilknytning til foranstaltninger der ligger indenfor de 1000 meter - så bliver det afgørende, hvad der her forstås ved "tilknytning".

Eksempelvis er å-diget ved Jyllinge Nordmark en tilknyttet del af kystbeskyttelses anlægget, men hvad nu hvis man ønskede at forlænge diget for at dyrkningssikre landbrugsarealer længere op i ådalen? Så er det ikke kystsikringsrelevant, men snarere en klimatilpasning.

Ligeledes er DN blevet oplyst om, at "i tilknytning til" ikke nødvendigvis skal forstås som en fysisk sammenhæng, men også kan omfatte en funktionel sammenhæng, der ikke hænger fysisk sammen. Således kan den nye stor-tilladelse omfatte kystsikringsprojekter, der ligger længere væk end 1000 meter fra kysten, og som vurderes at være nødvendige for funktionaliteten af de kystsikringsprojekter, der er opført inden for de 1000 meter, langs alle landets kyster. Det er

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmi@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

vidtgående, særligt med tanke på at den indholdsmæssige klageadgang for stort set den samlede natur- og miljølovgivning suspenderes med tilladelsen.

DN foreslår, at det ikke bør være muligt at lade projekter uden for anvendelsesområdet være omfattet af en tilladelse til kystsikring, da det er uklart hvor vidtrækkende bestemmelsen er. Projekter uden for anvendelsesområdet vil fortsat kunne gennemføres gennem den nuværende lovgivnings rammer for sagsbehandling.

Ad. 6) Skovloven - nuværende krav om erstatningsskov bør fastholdes

En primær kvalitet ved kystskov er netop den frie kystdynamik med skred og væltede træer. Skovlovens forbud mod byggeri, inkl. kystsikring er helt nødvendig at opretholde her, for at beskytte de værdifulde kystskove. Hvordan sikres det, at biologisk og landskabsmæssigt værdifulde kystskove ikke berøres af kystsikring, som både direkte og indirekte vil være ødelæggende for værdierne?

I skovloven opereres med meget små arealer og afstande. Visse naturtyper beskyttes f.eks. af skovloven helt uden en minimumsarealstørrelse. Hvad er begrundelsen for at kunne ophæve skovlovens bestemmelser om byggeri, beskyttelse af biotoper samt skov generelt (fredskovspligt) i et så stort område som 1000 m fra kysten, og muligvis længere for tilknyttede projekter?

Samtidig foreslås det, at der ikke længere kræves erstatningsskov ved indgreb i fredskov. Dermed brydes med 200 års tradition for en bevaring og opbygning af skovressourcen.

Hvordan sikrer loven den nødvendige kompetence i afgørelserne som berører skovlovsemner, når der på landsplan ikke er ret mange sager årligt og en samlet og kontinuerlig vidensopsamling derfor er helt central?

DN foreslår, at pligten til at lave erstatningsskov ved indgreb i fredskov ikke fjernes - men fastholdes. DN foreslår også, at hvor skovloven inkluderes i kystsikringsafgørelser skal en faglig kompetent statslig instans høres forud, for at sikre projektet er mindst muligt indgribende, ligesom den skovfaglige rådgivning bør gengives i kommunens endelige tilladelse – se også ad. 2.

Ad. 7) Kystfaglig rådgivning fra Kystdirektoratet bør være et krav i alle sager

Vejledning fra KDI i kommunale helhedsprojekter bliver obligatorisk, men ikke i enkeltsager. Hvis grundejere enkeltvis eller sammen vælger et helt frivilligt projekt, er der tilsyneladende ikke krav om kystfaglig rådgivning fra KDI. Det forekommer uovervejset, at der ikke er et absolut krav til at søge rådgivning om kystsikringsanlæg, så deres tekniske, miljømæssige og naturmæssige kvalitet bedst muligt fagligt vurderes og sikres.

Ingen synlig rådgivning udgør et problem for både ansøger og naboer, når der ikke er fuld prøvelsesret. Uden synlig rådgivning kan berørte parter ikke vide om det eksempelvis er den bedste eller blot en brugbar, eller den mindst indgribende løsning kommunen har givet tilladelse til. Omvendt - ved afslag - om kommunens vurdering er fagligt godt nok begrundet. Anlæg opført uden synlig rådgivning vil således stille alle parter dårligt, og man vil som nabo ikke have mulighed for at bedømme hvorvidt og i hvilket omfang man kan forventes at blive berørt.

DN foreslår, at rådgivning fra KDI i alle sager derfor bør være et generelt krav, og at rådgivningen bør indgå synligt i en kommunal afgørelse, så det fremgår i hvilket omfang den er fulgt.

Ad. 8) Adgang til at fastsætte regler om færdsel på og brug af kystarealerne

Det fremgår af lovforslagets § 19g, stk. 2, at kommunalbestyrelsen for den enkelte kyststrækning eller for det enkelte anlæg, kan fastsætte nærmere bestemmelser om færdsel og brug. En tilsvarende formulering findes i dag i lovens § 17. Men den åbner nu – set i sammenhæng med den øvrige, foreslåede samlede tilladelsesproces og en reduceret

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevareministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

klageadgang til retlige forhold – en risiko for, at bestemmelserne vil kunne resultere i en utilsigtet reduktion i adgangen til kysterne.

Der er talrige eksempler på kystsikringer, som er udformet så de besværliggør offentlighedens adgang og ophold, eller endda gør færdsel farlig, se foto neden for. Derfor er det væsentligt, at det af loven fremgår tydeligt, at kystbeskyttelsestilladelser kun må omfatte anlæg og konstruktioner, som er direkte relevante for selve kystbeskyttelsen, og at disse bør være så lidt indgribende såvel landskabeligt som adgangsmæssigt - som overhovedet muligt. Eksempelvis bør færdsel kun kunne begrænses, hvis det er farligt at færdes.

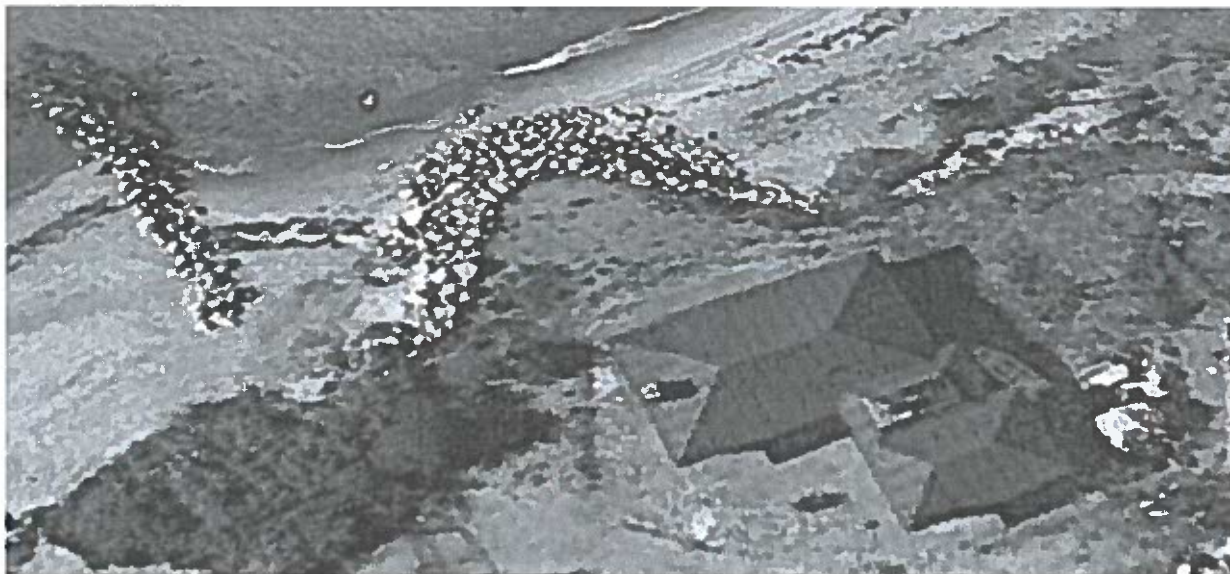
Hvis ikke loven rummer et sådant "kodeks", kan det besvære kommunernes nye myndighedsudøvelse i kystsikringssager, fordi ansøgers forventninger måtte stige, i forhold til hvad der kan søges om eller hvilke funktioner der kan sammentænkes med kystsikringen. Det kan dreje sig om anlæg og konstruktioner, som ingen eller kun marginal sammenhæng har med kystsikring. Eller hvis eksempelvis en eller flere grundejere søger om kystsikringsanlæg med en udformning og et omfang, som gør at de kan anvendes til strandterrasser, lysthuse, bådehuse og lignende som vil bidrage til at privatisere anvendelsen af kysten og reducere den frie adgang til at færdes og opholde sig der. Tilsvarende kan det tænkes, at erhverv med interesse i kommercielle publikumsfaciliteter på kysten kan gå sammen med grundejere og søge om kystsikringsanlæg, som muliggør disse faciliteter, måske endda er en forudsætning for at finansiere kystsikringen.

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmi@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Det er nødvendigt med restriktiv kystbeskyttelse, der forhindrer opførelser af fx bådehuse, strandterrasser og andre private adgangsreducerende konstruktioner, for at sikre fri adgang og ophold langs vore kyster.

DN foreslår, at det specificeres i loven, at kystbeskyttelsestilladelser kun må omfatte anlæg og konstruktioner, som er direkte relevante for selve kystbeskyttelsen, og at disse bør være så lidt indgribende såvel landskabeligt som adgangsmæssigt som overhovedet muligt.

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevarerministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Ad. 9) Vandløbsloven

Det fremgår af lovbemærkningerne, at inklusion af Vandløbsloven i den kommunale kystsikringstilladelse gøres frivillig, idet man anser det hensigtsmæssigt for kommunerne, at de kan vælge om de vil give tilladelse efter kystbeskyttelsesloven eller vandløbsloven.

Det står ikke ganske klart, hvorfor man ønsker denne mulighed for at behandle vandløbsager forskelligt. Tænkeligt har det at gøre med, at begge lovgivninger rummer muligheder for at pålægge grundejere bidragspligter i forbindelse med projekter, og at disse vanskeligt kan samkøres.

Frivilligheden indebærer imidlertid, at samme type sager kan behandles efter forskellige lovgivninger fra kommune til kommune og med vægt på forskellige hensyn, hvilket ikke er godt for retssikkerheden. Indgreb i vandløb kan have stor indflydelse for grundejere både opstrøms og nedstrøms og på den tilknyttede natur. Man risikerer derfor, at det får urimelig betydning, om kommunen vælger tilladelser i medfør af kystbeskyttelses- eller vandløbslov.

DN foreslår, at Vandløbsloven holdes helt adskilt fra behandling efter kystbeskyttelsesloven, men at samtidigheden sikres ved at sagsbehandle parallelt i kommunen, som er myndighed i begge lovgivninger.

Ad. 10) Vildtreservater

Kommunen kan efter forslaget høre Miljøstyrelsen/Naturstyrelsen, der er administrative myndigheder for vildtreservaterne, før der træffes en afgørelse. Eftersom vildtreservaterne er udpeget med vilkår, der afspejler nationale interesser, bør det være en pligt for kommunen at høre de statslige vildtforvaltningsfaglige myndigheder, på samme måde som kommunerne skal høre KDI for kystfaglig vejledning i kystsikringsprojekter.

DN foreslår, at kommunerne i sager som berører vildtreservater, skal høre de relevante myndigheder før der træffes afgørelse, og at dissens vurderinger skal fremgå tydeligt i den endelige afgørelse om kystbeskyttelse – se også ad. 2.

Ad. 11) Øvrige bemærkninger

Miljømæssige konsekvenser (afsnit 7) og ifm. enkeltsager

Enkeltsager til kystsikring kræver i dag generelt dispensationer fra Naturbeskyttelsesloven, mens det ikke gælder for tilladelser for sager vedrørende flere ejendomme for så vidt angår klit- strand- og §3-beskyttelsen. Man ved ikke om praksis ved enkeltejendomme i dag er mere restriktiv end for flere ejendomme, men antager det ikke (side 70). Alligevel sammenfattes side 71, at der "ingen miljømæssige konsekvenser" er ved at enkeltsager nu ikke længere skal have disse særlige dispensationer. Det er uklart og ganske bekymrende hvorledes manglende viden kan føre til konklusion om ingen konsekvenser.

I lovbemærkningerne konstateres det, at det ikke kan udelukkes, at ændrede klimaforhold etc. vil medføre, at myndighederne vil vægte hensynet til kystbeskyttelse højere end beskyttelsen af naturen. Dermed vil der indlysende kunne ske en ændring af miljøbeskyttelsesniveauet. Det er ganske uklart i forslaget, hvem og hvordan det sikres, at kommunens vægtning af hensyn er tilstrækkeligt argumenteret – se også ad. 2.

Hvor inkluderede love indeholder beskyttelsesbestemmelser, som kun i "særlige tilfælde" kan fraviges, forsvinder dette i den samlede kysttilladelse. Det kan DN ikke se som andet end en svækkelse af beskyttelsesniveauet, og konsekvenserne heraf bør uddybes nærmere.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at hvis en kystbeskyttelsesforanstaltning indebærer, at artsfredningsreglerne ikke kan overholdes, vil den ikke kunne gennemføres uden dispensation efter de gældende regler. Vil den dispensation da kunne indbringes til fuld prøvelse eller kun retligt?

Dato: 17. januar 2018

Til: Miljø- og Fødevareministeriets hovedpostkasse, mfvm@mfvm.dk, sagsnummer 2017- 8130

Skrevet af: Henning Mørk Jørgensen, hmj@dn.dk og Nina Larsen Saarnak, nis@dn.dk

Danmarks
Naturfredningsforening

Tilsyn og håndhævelse

Det systematisk, opsøgende tilsyn og håndhævelse i den arealregulerende lovgivning er generelt mangelfuld, således også i kystbeskyttelseslovens regi som i en lang række af de lovgivninger, der nu foreslås inkluderet i kystsikringstilladelser (eksempelvis i naturbeskyttelsesloven). Det forhold ændres der ikke på med den foreslåede lovændring. Med den forringede armslængde mellem myndighed og ansøger - undertiden er myndigheden medansøger - som forslaget indebærer, vil der ellers bestå et yderligere behov for at der fastlægges nogle fælles krav og retningslinjer for tilsyn og håndhævelse i kystbeskyttelsessager, hvis området ikke skal ende som ét, hvor man kan se stort på tilladelser uden det har konsekvenser.

DN foreslår, at der indføres en pligt for kommunerne til at foretage et systematisk opsøgende tilsyn, så ulovlige forhold omkring kystsikringsanlæg kan opdages og håndhæves.

Venlig hilsen

Henning Mørk Jørgensen
Havbiolog

Nina Larsen Saarnak
Leder for lokale sager

Dansk Land- og Strandjagt

16-01-18

Miljø- og Fødevarerministeriet
Departementet
Koncern jura
Ref. MOGCH
Sagsnummer: "2017-8130".

Vedr. Høring over Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl.
(Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)

Dansk Land og Strandjagt takker for det tilsendte høringsbrev, som Dansk Land og Strandjagts hørings sekretariat har gennemgået.

Dansk Land og Strandjagt støtter hovedformålet "at understøtte kommuner og grundejere i etablering af omkostningseffektiv og helhedsorienteret beskyttelse mod oversvømmelse og erosion", men denne lovændring vil ikke løse problemerne, med tab af million værdier, ved manglende kystbeskyttelse, og manglende afvanding af landarealer.

For at sikre samfundet tab af million værdier, skal der foretages en markant ændring af naturfredningsloven, så der gives adgang til effektiv kystsikring, vandløb der har kapacitet til afvanding af produktionsarealer, samt sikrer mod oversvømmelser af beboelser og produktionsbygninger.

Dansk Land og Strandjagt kan være bekymret for en uensartet sagsbehandling, da det nu lægges over til kommunerne, at fortolke denne lovgivning.

Med venlig hilsen
Erik Clausen
Landsformand.

Erik Clausen
Limfjordsvej 6,
6400 Sønderborg
Mobil 40586278.

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Til: Morten Gudmann Christensen (mogch@mfvm.dk)
Fra: Jørn Bitsch (JB@parcelhus.dk)
Titel: Høring - forslag til ændring af kystbeskyttelsesloven m.fl. - høringsfrist d. 17. januar 2018 kl 12.00
Sendt: 16-01-2018 12:25:27

Tak for det fremsendte høringsmateriale.

Parcelhusejernes Landsforening bemærker, at man i forslaget har lagt op til at indskrænke en klageadgang til alene at vedrøre rent retslige forhold og altså ikke længere tillige yderligere indholdsmæssige forhold i en given sag. Dette synes umiddelbart uforståeligt, idet sådanne projekter kan have vidtgående praktisk betydning for/påvirkning af borgere og andre kommuner, hvilket således ikke vil kunne påklages. Der bør tilsikres mulighed for, at borgere som hidtil vil have fuld mulighed for at kunne efterprøve en myndigheds afgørelser, således at de sædvanlige forvaltningsretlige og retssikkerhedsmæssige grundprincipper opretholdes.

Med venlig hilsen
Parcelhusejernes Landsforening

Jørn Bitsch
Cand.jur., sekretariatschef

Miljø- og Fødevarerministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Att.: Morten Gudmann Christensen

Sendt per mail til mfvm@mfvm.dk med kopi til mogch@mfvm.dk

17. januar 2018

Friluftsrådets høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m.fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.), Sagsnummer 2017 – 8130

Overordnede bemærkninger

Friluftsrådet takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m.fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)

Udkastet til lovændringen rummer en række meget vidtgående ændringer i forhold til den gældende lovgivning omkring beskyttelse og regulering af kystområderne.

Lovforslaget søger at udmønte bl.a. en del af regeringens aftale fra sommeren 2017 med KL om kommunernes økonomi for 2018 og det politiske ønske om etablering af en mere omkostningseffektiv og helhedsorienteret beskyttelse mod oversvømmelse og erosion ved de danske kyster.

Friluftsrådet har stor forståelse for ønsket om en mere effektiv beskyttelse af samfundsværdier ved de danske kyster og har forståelse for, at der er en række steder, hvor der er behov for øget kystsikring. Friluftsrådet finder som udgangspunkt, som det også fremgår af Rådets høringssvar fra august 2017 til seneste udkast til ændring af kystbeskyttelsesloven, at de danske kyster i vid udstrækning bør fastholdes som naturlige uberørte kyster uden tekniske indgreb og at den naturlige kystdynamik bør accepteres langt hen ad vejen. Kystbeskyttelsen bør kun foretages i et begrænset omfang og kun efter helhedsorienterede afvejninger af en række hensyn, herunder rekreative hensyn og landskabs- og naturhensyn. Friluftsrådet støtter i forlængelse heraf intentionerne i det nu fremlagte udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m.fl. om at sikre en helhedsorienteret tilgang til kystbeskyttelsen.

Regeringen ønsker sammen med KL, at myndighedskompetencen til at meddele kystsikringstilladelser overgår til kommunerne og ønsker samtidig at reducere antallet af afgørelser, der skal træffes og i denne forbindelse også antallet af mulige klager i forbindelse med de enkelte kystsikringsanlæg.

Friluftsrådet finder dog, at lovforslaget på en række områder går alt for langt i sine bestræbelser på at etablere en mere omkostningseffektiv og helhedsorienteret kystsikringsproces. Flere af elementerne i udkastet til lovforslag fører således med sig en forringelse af administrationen af en række andre lovområder og ikke mindst forringer det borgernes retssikkerhed ved at give borgerne ringere mulighed for at interagere i kystsikringsprocessen.

Forslag om forringet muligheder for borgerne til at få prøvet myndighedsafgørelser

Det foreslås, at beslutningskompetencen ved meddelelse af tilladelse efter kystbeskyttelsesloven til udførelse af kystbeskyttelsesforanstaltninger som hovedregel samles hos kommunerne.

Ud over kompetencen til at give en samlet tilladelse til helhedsløsninger foreslås Natura-2000 konsekvensvurderinger og VVM-kompetencen i forhold til disse projekter og tilsyns- og håndhævelseskompetencen ligeledes overført til kommunerne. Ydermere foreslås, at en række dispensationer og tilladelser efter anden lovgivning erstattes af og inkluderes i kystbeskyttelsestilladelsen. Det drejer sig om afgørelser efter naturbeskyttelsesloven vedrørende fredninger, sø- og åbeskyttelseslinjen, skovbyggelinjen, fortidsmindebeskyttelseslinjen og kirkebyggelinjen, dispensationer efter jagt og vildtforvaltningsloven vedrørende vildtreservatbestemmelser og afgørelser efter skovloven vedrørende fredskov og beskyttet natur. Endvidere foreslås, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at afgørelser efter vandløbsloven vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger erstattes af en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven.

Ved en sådan omfattende overførelse fra en række andre love af kompetencer til afgørelser til kommunerne reduceres borgernes og interesseorganisationernes muligheder for at klage over disse mange enkeltafgørelser til én eneste mulighed nemlig at klage over den samlede kystbeskyttelsestilladelse. Og hvad værre er, så foreslås klageretten kun at gælde retlige forhold og ikke indholdsmæssige vurderinger. Hermed forringes borgernes rettigheder betydeligt, idet der i dag på disse områder typisk er mulighed for at få afprøvet en myndigheds afgørelse ved en anden instans. I overførslen ligger der også flere indskrænkninger af disse loves virke. Eksempelvis fremsættes der forslag om, at Skovlovens bestemmelser om erstatningsskov ikke skal gælde, når der gives tilladelse efter kystbeskyttelsesloven. Og dermed forringes mulighederne for at forfølge den af Folketinget vedtagne politiske målsætning om at fordoble Danmarks skovareal over en trægeneration. At foreslå at fjerne kravet om erstatningsskov har ikke noget at gøre med målsætningen om etablering af en mere omkostningseffektiv og helhedsorienteret beskyttelse mod oversvømmelse og erosion ved de danske kyster - det er blot en forringelse af Skovlovens virke.

Friluftsrådet har en vis forståelse for, at man søger at samle disse mange tilladelser og dispensationer i én samlet kystbeskyttelsestilladelse med én samlet klageadgang, selv om borgernes, organisationers og andre interessenters - eksempelvis nabokommuners - klageadgang reduceres væsentligt. **Men Friluftsrådet har ikke forståelse for, at man dermed samtidig indskrænker klageadgangen til udelukkende at omfatte retlige forhold.** Langt de fleste klageprocesser – også hvad angår kystsikringsprojekter – har, når der ses tilbage på de seneste mange års erfaringer, vedrørt indholdsmæssige forhold. Med det fremlagte forslag til lovændring indskrænkes borgernes og andre interessenters, herunder nabokommuners, klagemuligheder uacceptabelt.

Såfremt klageadgangen reduceres til rent retlige forhold vil de nuværende muligheder for at påklage manglende substantielle hensyn efter de foreslåede inkluderede lovgivninger forsvinde og klageadgangen vil være nedskåret til noget meget formelt juridisk og i bund og grund meningsløs for de fleste borgere. Forslaget er efter Friluftsrådets vurdering et brud med en række hidtil almen accepterede forvaltningsretslige og retssikkerhedsmæssige principper inden for den danske plan-, miljø- og naturbeskyttelsespolitik. **Friluftsrådet anbefaler, at det fastholdes, at der, hvad angår de foreslåede inkluderede lovgivninger, kan påklages indholdsmæssige forhold i det hidtidige omfang.**

Forslag om at bemyndige kommunerne til at dispensere fra fredninger

Det fremgår af udkastet til forslag til lovændring, at kommunalbestyrelserne fremover skal have bemyndigelse til at dispensere fra fredningsbestemmelser med mere, i det omfang fredningen relaterer sig til

en påtænkt etablering af kystsikringsanlæg. Heller ikke her vil det blive muligt for borgere og andre interessenter at påklage en kommunal afgørelse med mindre der er tale procesmæssige fejl.

Friluftsrådet anbefaler, at denne kompetence ikke overføres til kommunalbestyrelserne. Fredningsinstrumentet har siden sin indførelse i dansk lov været udformet til og respekteret for at sikre en nødvendig faglig og politisk armslængde til lokale interesser, idet der har været sikret en alment accepteret stor legitimitet med juridiske dommere som formænd for fredningsnævnene og en vis statslig involvering i hver eneste fredning. En overførsel af dispensationsretten til kommunalbestyrelserne i forbindelse med kystbeskyttelsestilladelser vil således være den eneste situation, hvor de fredningskyndige nævn ikke skal vurdere om og på hvilke vilkår, der eventuel kan dispenseres fra en fredning og dens formål.

Friluftsrådet ser ikke grund til at fratage fredningsnævnene deres beføjelser og overføre bemyndigelse til kommunalbestyrelserne til at dispensere fra fredninger.

Sikring af offentlighedens muligheder for adgang til kysten og til at færdes langs kysten

Naturbeskyttelsesloven har bl.a. til formål at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt forbedre mulighederne for friluftslivet. Af naturbeskyttelseslovens § 22, stk. 3 fremgår, at etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger ikke må forhindre eller vanskeliggøre offentlighedens adgang til stranden/kysten. Af formålsbestemmelsen i lov om kystbeskyttelse § 1 fremgår, at kystbeskyttelsen skal ske under hensyntagen til bl.a. naturens frie udfoldelse, den rekreativ udnyttelse af kysten og sikring af den eksisterende adgang til kysten.

Det fremgår af det fremlagte udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse § 19 g, stk. 2, at kommunalbestyrelsen for den enkelte kyststrækning eller for det enkelte anlæg kan fastsætte nærmere bestemmelser om færdsel og brug. Dette svarer til den nugældende lovs § 17 stk. 2. Friluftsrådet kan ikke umiddelbart finde uddybning af denne bestemmelse om kommunens bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser for bl.a. adgang til og langs kysten, hverken i bemærkningerne til de enkelte paragraffer eller i det øvrige fremlagte høringsmateriale. Friluftsrådet bliver således i tvivl om, i hvilket omfang denne bestemmelse kan gøres gældende og eventuelt, i hvilket omfang den samspiller eller modspiller de tilsvarende bestemmelser i naturbeskyttelsesloven.

Set i sammenhæng med den øvrige, foreslåede tilladelsesproces, hvor kommunerne råder over den samlede tilladelsesproces og klageadgangen kun bliver tilladt, hvad angår retlig spørgsmål, åbnes der således måske for en betydelig risiko for, at bestemmelserne vil kunne resultere i en utilsigtet reduktion i den eksisterende, generelle frie adgang til kysterne, og der åbnes måske for, at der tillades anlæg og konstruktioner, som ingen eller kun marginal sammenhæng har med kystsikring. Vurderingen er alene op til kommunalbestyrelsen og kan ikke påklages.

Som et skrækscenarie kan man forstille sig kommunalbestyrelser, der enten giver efter for et pres fra private borgere eller kommercielle interesser, og giver tilladelse til kystsikringsanlæg med en udformning og et omfang, som gør, at de kan anvendes til bådehuse, strandterrasser, lysthuse og lignende. Eller tillader kystbeskyttelsesplaner, som har karakter af kommercielle faciliteter. Denne slags kystsikringsanlæg vil i værste fald udformes, så de besværliggør offentlighedens adgang og vil utvivlsomt privatisere anvendelsen af kysten og reducere den frie adgang til og langs kysten.

Friluftsrådet vil derfor anbefale, at det af loven fremgår, at kystbeskyttelsestilladelser kun må omfatte anlæg og konstruktioner, som er direkte relevante for selve kystbeskyttelsen, og at disse bør være så lidt

indgribende såvel landskabeligt som adgangsmæssigt som overhovedet muligt. Det er Friluftsrådets opfattelse, at offentlighedens færdselsmuligheder langs kysten kun bør kunne begrænses, hvis det er farligt at færdes.

Friluftsrådet forudser, at der nemt vil kunne opstå et lokalt pres på kommunalbestyrelserne for at reducere offentlighedens adgang til og langs kysten og til i højere grad at tillade opførelse af (private) konstruktioner som eksempelvis strandterrasser med mere og dermed overtrumfe mere generelle hensyn til den frie adgang og naturbeskyttelsen.

Friluftsrådet anbefaler, at der i loven nærmere redegøres for vigtigheden af at fastholde offentlighedens adgangsmuligheder til og langs kysten og øvrig rekreativ anvendelse af kysten og at der således tydeligt sættes begrænsninger for kommunalbestyrelsernes muligheder for at tillade "kreative" kystbeskyttelses anlæg og konstruktioner, der har til formål at privatisere eller kommercialisere dele af kyststrækningerne på bekostning af den generelle ret til at færdes langs kysten.

Alt for korte høringsfrister til så store komplicerede projekter

Af udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse fremgår flere steder, at der sættes en frist til kun 4 uger for fremsendelse af kommentarer og at den formelle høringsperiode også fastsættes til minimum 4 uger.

Friluftsrådet finder en frist på 4 uger for høringer af og fremsendelse af bemærkninger til projekter, som kan være omfattende og komplicerede, for alt for kort. Det giver ikke en fair mulighed for borgerne og civilsamfundet i øvrigt, herunder organisationer, som er baseret på frivilligt engagement. Det er et demokratisk problem, hvis fristerne for inddragelse af civilsamfundet og de berørte borgere gøres så korte, at det reelt forhindrer eller mindsker deres muligheder for at fremkomme med bemærkninger til myndighedernes forslag og beslutninger. Det er ikke i overensstemmelse med Århuskonventionens intentioner på området.

Friluftsrådet vil i denne forbindelse pege på, at der med forslaget vil ske en indskrænkning i borgernes og andre interessenters muligheder for at fremkomme med bemærkninger, hvad angår de foreslåede overførelser af kompetencer til kommunerne til afgørelser fra en række andre love.

Friluftsrådet anbefaler, at der i loven fastsættes frister for høringer og for fremsendelse af bemærkninger med mere til minimum 8 uger.

Med venlig hilsen

Anker Madsen
Chefkonsulent, politik
Friluftsrådet

Haderslev

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Haderslev Kommune
Teknik og Miljø
Simmerstedvej 1A, 1
6100 Haderslev

www.haderslev.dk

Dir. tlf. 74342216
msra@haderslev.dk

16. januar 2018 • Sagsident: 18/1568 • Sagsbehandler: Mie Søgaard Rasmussen

Hørings svar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelsen m. fl. (ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)

Miljø- og Fødevareministeriet har den 21. december 2017 publiceret et udkast til forslag til ovennævnte lovændringer samt tilhørende materiale i høringsportalen.

Haderslev Kommune har gennemgået det publicerede udkast og tilhørende materiale.

Indledningsvis finder kommunen det kritisabelt, at udkastet og materialet ikke er blevet sendt direkte til kystkommunerne. Dette fordi de foreslåede lovændringer vil få stor betydning for de berørte kommuner – både kompetence-, økonomi- og ressourcemæssigt.

Når dette er sagt, finder kommunen, at høringsperioden har været for kort. Udkastet og materialet er blevet publiceret den 21. december 2017, dvs. lige op til juleferien, med en høringsfrist der slutter den 17. januar 2018. Som bekendt har de fleste kommuner lukket mellem jul og nytår.

Den korte høringsperiode har medført, at administrationen her i kommunen ikke har haft mulighed for at forelægge de foreslåede ændringer politisk.

Ud over ovenstående er der bemærkninger til nedenstående punkter:

- Tilladelse til kystbeskyttelse - flytning af kompetence til kommunerne
- Klageadgang – Indskrænkning af prøvelsen
- Økonomiske og ressourcemæssige konsekvenser for kommunen

Tilladelse til kystbeskyttelse, tilsyn og håndhævelse – flytning af kompetence til kommunerne

Kompetencen til at meddele tilladelser til kystbeskyttelsesforanstaltninger ligger i dag hos miljø- og fødevareministeren (Kystdirektoratet), jf. §§ 16 og 16a – dvs. en central myndighed. Det samme gælder for kompetencen til at føre tilsyn og håndhæve ulovligt etableret kystbeskyttelse. Det foreslås nu, at kompetencerne lægges ud til kommunerne.

Det vurderes, at dette kan medføre en uensartet administration af kystbeskyttelsen. Dette fordi der kan være forskel på hvordan de enkelte kommuner vægter hensynene, som er anført i lovens formålsparagraf.

Klageadgang – indskrænkning af prøvelsen

Jævnfør lovforslagets § 3 a skal en tilladelse til kystbeskyttelse, jf. lovforslagets § 3 erstatte nødvendige tilladelser, godkendelser m.v. efter naturbeskyttelsesloven, skovloven samt jagt og vildtforvaltningsloven.

Som udgangspunkt finder Kommunen, at intentionen om, at samle nødvendige godkendelser ved etableringen af et kystbeskyttelses anlæg i én tilladelse er god. Det vil gøre det mere overskueligt for borgerne, at den komplekse afvejning af interesser samles i én tilladelse.

Den foreslåede ordning vil dog medføre en begrænsning i klageadgangen. I dag er der fuld prøvelse for afgørelser efter naturbeskyttelsesloven og skovloven.

Dette ændres med den foreslåede ordning, idet tilladelser til kystbeskyttelse kun kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål.

Dette vil kunne medføre, at de skøn der foretages i forbindelse med behandlingen af en sag om etableringen af kystbeskyttelse vil kunne variere fra kommune til kommune. Dette vil kunne medføre, at der dannes en uensartet praksis på området, og at denne ikke vil være i tråd med Kystdirektoratets hidtidige praksis på området.

Økonomiske- og ressourcemæssige konsekvenser for kommunen

Ved en vedtagelse af lovændringen overtager kommunerne myndighedskompetencen fra kystdirektoratet, for så vidt angår anlæg af kystbeskyttelses anlæg, håndhævelse og tilsyn med kystbeskyttelses anlæg, samt tilsyn og håndhævelse af både- og badebroer.

I forbindelse med kommunerens overtagelse af kompetencen til at meddele tilladelser til kystbeskyttelses anlæg, medfølger også

- administrationen i forhold til NATURA 2000 – områderne, herunder konsekvensvurderinger i forhold til habitatnatur og fuglebeskyttelses områder.
- behandlingen i forhold til reglerne om VVM, herunder VVM screening samt udarbejdelsen af eventuelle miljøkonsekvensrapporter.
- vurderingen af hvorvidt en dispensation fra en eventuel fredingen kan indgå i tilladelsen.
- en øget koordinatorrolle i forbindelse med de enkelte kystbeskyttelsessager.

I forbindelse med de forventede lovændringer og i forventningen om, at kompetencen til at meddele tilladelser til at etablere kystbeskyttelses anlæg vil overgå til kommunerne, har kommunen fået flere henvendelser om etablering af kystbeskyttelses anlæg.

Endvidere har kommunen en formodning om, at antallet af ansøgninger om tilladelse til at etablere kystbeskyttelses anlæg vil stige i de kommende år. Formodningen bygger på det øgede fokus der er kommet på klimaforandringer og kystbeskyttelse.

Af det publicerede materiale fremgår det, at ændringen i kompetencefordelingen, vil blive økonomisk godtgjort med 2,1 mio. kr., til fordeling blandt kommunerne. Det fremgår ikke hvor meget Haderslev Kommune vil blive godtgjort og om godtgørelsen vil modsvare den betydelig større sagsbehandlingsopgave.

Haderslev

Som nævnt, har den korte høringsfrist medført, at det ikke har været muligt at nå en politisk behandling af det publicerede udkast med tilhørende materiale. Det fremsendte hørings svar er således udelukkende et administrativt hørings svar.

Venlig hilsen

Christina Vedel-Birch Andersen
Afdelingsleder, planlægning

DOKNR-8-589
Ref.: MJ/mj
E-mail: mj@frinet.dk

17. januar 20188

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt pr. mail den 17. januar 2018

Høringssvar fra Foreningen af Rådgivende Ingeniører til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører takker for muligheden for at komme med bemærkninger til ændring af lov om kystbeskyttelse.

FRI har følgende bemærkninger:

Flytning af beslutningskompetencer fra Kystdirektoratet til kommunerne

1. FRI ser med bekymring på at forhold om kystbeskyttelse bevæger sig bort fra regionale løsninger over imod lokale løsninger.

Problemstillingen er, at kystudvikling og sedimenttransport ikke udelukkende kan vurderes lokalt. Tilførslen af sediment, og dermed kystens frem- eller tilbagegrykning, er ofte styret af barrierer eller tilførsler langt væk. En lokal løsning kan derfor vise sig at have effekter mange km væk over tid. Et eks. er Rødbyhavn, som påvirker sedimenttransportforholdene helt ned til Rødsand lagune.

Udfordringen med flytning af beslutningskompetencen til kommunerne kan være, at lokale hensyn og evt. manglen på tilstrækkeligt faglig indsigt i kommunerne vil føre til løsninger, som senere vil resultere i konflikter og måske retssager, når effekterne begynder at vise sig længere væk.

2. Kystdirektoratet skal i fremtiden alene give vejledende udtalelser. FRI er bekymret for, at udtalelsen kan/vil blive tilsidesat til fordel for lokale politiske interesser eller hensyn.

Dette sammenholdt med, at den tekniske vurdering ikke kan påklages øger risikoen for, at de enkelte kommuner vil tage større hensyn til en lokal problemstilling og vælge en teknisk løsning som tilgodeser det lokale.

Uden en klageadgang synes der ikke at være en mekanisme, som regulerer ovennævnte.

Besøgsadresse:

Industriens Hus
Rådhuspladsen
København V
T +45 35 25 27 37
F +45 35 25 37 38
E fri@frinet.dk
W. www.fri.net.dk

Postadresse:

Vesterbrogade 11 3. sal
Postboks 367
DK-1504 København V

Såfremt forslaget om at flytte kompetencen til kommunerne gennemføres anbefaler FRI, at:

- der som minimum indføres en klageadgang og en pligt for kommunerne at følge en afgørelse
- Kystdirektoratet, som ikke er politisk, kan iværksætte en Kapitel 1A sag i en kommune for at fremme helhedsplaner for kyst- og oversvømmelsesbeskyttelse.
- For konstruktioner i havet som påvirker sedimenttransporten bør der være en høring, som er åben for alle, som potentielt kan påvirkes positivt eller negativt (x km opstrøms og nedstrøms)

I forhold til Kystdirektoratets fremtidig funktion vil FRI præcisere, at Kystdirektoratet ikke bør udføre gratis kystteknisk rådgivning for kommuner og private.

Bemærkninger til håndtering af kystbeskyttelsen

1. FRI anbefaler, at der skelnes imellem kystbeskyttelse og oversvømmelsesbeskyttelse.

Kystbeskyttelse er muligt at mitigere med forskellige løsninger på kysten og i vandet. Oversvømmelsesbeskyttelse kan mitigeres med diger og forskellige andre løsninger på land.

Kystbeskyttelse kan løses lokalt men har ofte store regionale effekter. Oversvømmelsesbeskyttelse kan som regel løses lokalt uden større effekter regionalt.

2. Ud fra en helhedsbetragtning mener FRI, at det virker uhensigtsmæssigt, at der fremadrettet skal kunne opnås tilladelse til hård kystbeskyttelse af landbrugsarealer, skove og andre naturområder.

Ud fra en kystteknisk synsvinkel er der behov for at opretholde en naturlig kystdynamik og sedimenttilførsel til kysten i størst mulig omfang og herunder langs strækninger, som ikke indeholder bebyggelse i umiddelbar nærhed af vandet.

Det er dog vigtigt for grundejerne at kunne beskytte ubebyggede grunde, haver og ejendom samt kysten i umiddelbar nærhed heraf nedstrøms og opstrøms herfor.

3. FRI anbefaler, at det ikke er et krav om, at nye skråningsbeskyttelser skal være tildækkede med sand og ral. Eventuel kompensationsstrandfodringsmængde bør fastlægges ud fra naturlige historiske erosionsrater. Hermed sikres, at eventuel naboskabt læsideerosion ikke skal afhjælpes ved øgede strandfodringskrav til de grundejere, der ønsker ny hård kystbeskyttelse nedstrøms for eksisterende hård kystbeskyttelse.
4. Underskud i det samlede sedimentbudget bør afhjælpes ved helhedsorienterede kapitel 1 A sager, hvor kommunen/kommunerne pålægger alle grundejere langs

erosionstruede kyster at bidrage til strandfodring over længere strækninger. Herunder pålægges grundejere med eksisterende hård kystbeskyttelse at bidrage til vedligeholdelse af kysten og derved forhindre læsideerosion, som kan skade naboerne nedstrøms for. Dette kan også medvirke til at opretholde adgang langs kysten.

Med venlig hilsen

Venlig hilsen

Majbritt Juul
Chefkonsulent

Miljø- og
Fødevareministeriet
Email: mfvm@mfvm.dk, cc: mogch@mfvm.dk

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl. (Ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandling i forbindelse med kystbeskyttelse mv.)

Landbrug & Fødevarer har modtaget høringsmaterialet vedrørende udkast til ændring af lov om kystbeskyttelse. Nedenfor følger vores bemærkninger.

Landbrug & Fødevarer finder det stærkt bekymrende at ændringsforslaget lægger op til en indskrænkning af klageadgangen i forbindelse med afgørelser efter loven.

I § 1, nr. 31 påstås sidste sætning ”, for så vidt angår retlige spørgsmål” derfor udtaget, så afgørelser efter loven, der er truffet af kommunalbestyrelsen eller miljø- og fødevareministeren, eller efter bemyndigelse fra miljø- og fødevareministeren kan påklages med fuld prøvelse.

Der vil med lovforslaget ske en meget betydelig overflytning af kompetence på området fra Miljø- og Fødevareministeriet til kommunerne, der ikke har samme erfaring og faglige baggrund som Kystdirektoratet. Da der kan være tale om fagligt komplicerede sager, er det derfor helt afgørende, at der kan klages med fuld prøvelse, herunder også angående det faglige indhold. Det fremgår endvidere af forslaget, at en tilladelse efter lovens § 3 skal erstatte afgørelser i medfør nærmere bestemte andre love, jf. forslaget § 1, nr. 8 (§ 3 a). Ifølge disse andre regler har i det mindste flere af disse klagemuligheder med fuld prøvelse. Det er ikke acceptabelt, at disse klagemuligheder skal begrænses til en retligt prøvelse. Dette forhold taler derfor også for, at fremtidige klager efter loven skal være med fuld prøvelse.

Med venlig hilsen

Marie Juul Rohde
Seniorkonsulent

Vand & Natur

D +45 3339 4224
M +45 3083 1046
E MJK@lf.dk

Hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om kystbeskyttelse m. fl.

KL hilser forslag om ændring af kystbeskyttelsesloven velkomment. Forslaget indeholder efter KL's opfattelse gode elementer, som understøtter Aftale om kommunernes økonomi for 2018 (ØA18). KL vurderer dog andre elementer helt utilstrækkelige eller direkte uhensigtsmæssige, som redskab til at fremme kystsikring i fornødent omfang.

Overordnede positive elementer i lovforslaget

Regeringen og KL var i ØA18 enige om, "at beslutningskompetencen ved etablering af kystbeskyttelses anlæg skal samles hos kommunerne (one stop shop) frem for den nuværende delte myndighed med Kystdirektoratet. Én one stop shop vil give kommunerne mulighed for at gøre sagsprocessen mere smidig til gavn for grundejerne, som fremadrettet kun skal søge tilladelse hos én myndighed. Endvidere forenkles sagsprocessen ved, at en række nødvendige dispensationer og tilladelser efter øvrig lovgivning suspenderes, når der gives tilladelse til en helhedsløsning. Endelig samles beslutningskompetence vedr. enkeltsager hos kommunerne".

Lovforslaget introducerer et nyt begreb "Kommunale fællesprojekter om kystbeskyttelse". Det flugter med de helhedsløsninger, som omtales i ØA18. KL hilser med tilfredshed, at lovforslaget samler beslutningskompetence netop i forhold til de sager, hvor der er behov at beskytte et helt område mod erosion eller oversvømmelse, men hvor grundejerne ikke kan blive enige derom. Altså de *kommunale fællesprojekter*.

KL tilslutter sig, at der netop i disse sager afprøves et helt nyt juridisk princip. Normalt har en myndighed beslutningskompetence knyttet til konkrete bestemmelser i lovene, samtidig i en afgørelse kræver derfor koordination mellem de kompetente myndigheder. Af lovforslaget følger, at en afgørelse efter én lov inkluderer afgørelser efter anden lovgivning, som almindeligvis administreres af en helt anden myndighed.

Dette princip kan være en nøgle til at løse op for sager, hvor de berørte grundejere er uenige. KL har mødt eksempler på, at uenighed får nogle parter til at problematisere ethvert forhold, som kan hindre videre udvikling i sagen. Her kan hver af de forskellige kompetente myndigheder blive bedt om at forholde sig til en parallel problemstilling, hvorved det samlede tidsforbrug øges væsentligt.

KL finder det meget positivt, at Kystdirektoratet skal levere en vejledende udtalelse inden for en frist på 4 uger. KL forudsætter og ønsker bekræftet, at udtalelser fra andre relevante myndigheder skal leveres inden for en fastlagt frist.

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail: NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

ww.kl.dk
Side 1 af 7

Kommunalbestyrelsens mulighed for at fremme ønsket udvikling

Dato: 19. januar 2018

KL savner mulighed for at indtænke f.eks. offentlig adgang, rekreative anlæg og byrum i kommunale fællesprojekter. Tilladelse til et kommunalt fællesprojekt skal kunne rumme den type tiltag, som giver merværdi og synergi, så længe kommunerne selv finansierer den del af projektet.

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688E-mail NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Multifunktionalitet og merværdi har været et centralt element i de mest profilerede danske kystsikringsløsninger – eksempelvis Lemvig's højvandsmur, der tilføjer nye aspekter og muligheder til byrummet det meste af året, og med små ændringer beskytter husene på havnen mod oversvømmelse når havet presser på. I udlandet er markante eksempler på tilsvarende - eksempelvis har man i Holland bygget et P-hus ind i en klit, der både beskytter mod oversvømmelse fra vinterens storme og er en del af det attraktive kystlandskab under sommerens strand-turisme.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 2 af 7

KL foreslår, at nødvendige tilladelser til sådanne tiltag kan inkluderes i tilladelser til kommunale fællesprojekter. Merværdien ved disse tillægsydelse kan i nogle situationer fremme tilslutningen fra berørte grundejere.

Lovforslaget indeholder ikke elementer, der fremmer grundejernes tilbøjelighed til at indgå i de fælles løsninger, der en række steder er nødvendige. Små projekter er gode nogle steder, men andre steder er store fælles projekter det mest effektive. Derfor har man fælles kystfodring på den centrale del af den jyske vestkyst og derfor har kommunerne på Sjællands Nordkyst engageret sig i fælles kystsikring. Af samme grund samarbejder kommunerne i den centrale og vestlige del af Limfjorden om at undersøge muligheder for kystsikring ved Thyborøn.

De kommunale fællesprojekter er en mulighed for, at kommunalbestyrelserne kan sikre værdier i et samlet område. En sikring hvor den valgte løsning tager hensyn til forskellige interesser - og kan etableres til en fornuftig pris. Løsningen finansieres som bekendt af de grundejere, som har nytte deraf. Derfor bør grundejernes tilbøjelighed til at vælge de fælles løsninger fremmes i lovforslaget.

De kommunale fællesprojekter vil være til fordel for de fleste selvom enkelte grundejere nok vil foretrække andre løsninger. For at fremme de kommunale fællesprojekter er det derfor nødvendigt med klare fordele derved.

Regeringens initiativ om en statslig risikoanalyse og vejledning, der blev varslet ultimo august 2017, er et element heri. Danmark har brug for en strategisk prioritering af kyststrækningerne, og for at definere sammenhængende områder, der skaber de bedste løsninger samfundsøkonomisk. På det grundlag kan de involverede kommuner søge opbakningen til, og forhåbentlig gennemføre, et kommunalt fællesprojekt. Dette flugter med et forslag om helhedsplaner for vandløbssystemer, som ekspertudvalget for ændret vandløbsforvaltning fremlagde i december 2017.

Mulighed for at inkludere anden lovgivning i netop de kommunale fællesprojekter er en anden fordel. Det gælder den lovgivning, som er med i lovforslaget. Og det gælder mulighed for at skabe løsninger med merværdi.

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 3 af 7

Mulighed for at udstrække (udvide) det statslige engagement i kystfodring og anden kystsikring, så det også omfatter andre udsatte strækninger end den centrale del af den jyske vestkyst, er et tredje væsentligt element, som KL fortsat efterlyser. KL forudsætter her, at den udsatte strækning er identificeret i den statslige risikoanalyse, så midlerne bruges efficient. Udover kystfodring kan det være bidrag til engangsinvesteringer, der kvantitativt og kvalitativt kan bidrage til at beskytte store værdier. Et større statslig finansiering på strategisk prioriterede steder er helt afgørende i fremtidens kystsikring.

Lovforslaget går videre end ØA18

KL har bemærket, at lovforslaget lader det nye juridiske princip om inklusion af anden lovgivning gælde for alle kommunale afgørelser efter kystbeskyttelsesloven. ØA18 omtaler alene en sådan sagsproces for helhedsløsninger.

I forhold til øvrige kystbeskyttelsesprojekter fremgår det af ØA18, at kommunerne overtager Kystdirektoratets kompetence efter kystbeskyttelsesloven. Det finder KL hensigtsmæssigt, for derved meddeles tilladelse til kystsikring af én kompetent myndighed. Men KL finder det ikke hensigtsmæssigt, at bestemmelser med anden ressortmyndighed inkluderes i kommunale afgørelser om "øvrige kystbeskyttelsesprojekter".

Det er uhensigtsmæssigt af tre grunde:

1. Det nye juridiske princip bør afprøves på en overskuelig sagsmængde med klart politisk fokus. Det taler for at bruge det på de ret få kommunale fællesprojekter frem for mange enkeltsager.
2. Der er behov for at fremme netop de kommunale fællesprojekter, som beskrevet i de to tidligere afsnit.
3. En grundejer, som ønsker individuel beskyttelse af sin ejendom, får ikke hurtigere sagsbehandling med de nye regler. Når sagen ikke ekspederes hurtigere, ser KL ikke noget behov for at ændre de gældende regler.

Enkeltsagerne får ikke hurtigere sagsbehandling, for kommunen skal varetage samme hensyn, som de kompetente myndigheder gør i dag. Derfor står det i lovbemærkningerne, at kommunerne forventes at høre den relevante ressortmyndighed for de inkluderede regler, inden der træffes afgørelse. Det er KL enig i. Men det betyder samtidig, at andre ressortmyndigheder end netop Kystdirektorat og kommunalbestyrelse skal forholde sig til sagen lige som i dag. Der er altså ingen tidsbesparelse i sagsbehandlingen.

I ØA18 oplyses: "For at sikre en smidig og hurtig sagsbehandling i forhold til etablering af kystbeskyttelse vil regeringen etablere en fast track model for klager."

En fast track model kan fremskynde det tidspunkt, hvor en klagemyndighed endeligt afgør sagen. Det finder KL positivt, men det har ikke noget at gøre med den myndighed, der behandler sagen i første instans. Dog kan her være en relation til nogle af de inkluderede afgørelser, hvor lovforslaget

begrænser klageadgangen. Konsekvenserne heraf er uklare, for lovforslaget beskriver ikke den konkrete betydning inden for de berørte lovområder. Det er væsentligt for borgere og myndigheder, at det tydeligt fremgår hvorved forslaget om "retlig prøvelse" hos klagemyndigheden konkret adskiller sig fra den nuværende "fuld prøvelse". Denne ændring af reglerne havde KL ikke forudset og efterlyser klarhed om konsekvenserne.

Det vil med større sikkerhed skabe fremdrift i klagesagerne, hvis der sættes mål for sagsbehandlingen i staten. Det har lovforslaget allerede taget hul på med tidsfrist for Kystdirektoratets vejledende udtalelse til kommunerne. KL efterlyser tilsvarende tidsfrister for den statslige sagsbehandling hos alle resortmyndigheder inkl. nævn som fx fredningsnævn.

Som udfoldet i det følgende, mener KL, at det er imod intentionen i ØA18, at staten kan klage. Den klagemulighed kan - i samspil med miljø- og fødevareministerens tidligere udtalelse til hele afgørelsen - udvikle sig til, at statslige administrative vurderinger vægtes højere end lokalpolitiske beslutninger. Det rejser spørgsmål om, hvor meget afgørelseskompetence der reelt overføres til kommunerne. Og det er ikke meningen med aftalen, der blev indgået mellem KL og regeringen i foråret.

Kommentarer til økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

KL finder, at lovforslagets processuelle konsekvenser er svært gennemskuelige. KL efterlyser derfor en arbejdsgangsanalyse og –oversigt. Denne bør også inkludere anden lovgivning med relation til sagsområdet, og den må tage højde for aktuelle lovændringer.

Blandt aktuelle lovændringer tænker KL særligt på to lovforslag, som har Folketinget har behandlet efter det aktuelle lovforslag er sendt i høring. Det ene vedrører kystbeskyttelsesloven, hvor formålsparagraffen ændres. Det andet vedrører planloven, hvori der sætte nye bestemmelser om forebyggelse af skader ved oversvømmelse eller erosion.

KL har klart givet til kende, at konsekvenserne af planlovforslaget er utilstrækkeligt belyst. Eksempelvis krav om, at kommunerne skal skrive bestemmelser om kystsikring ind i lokalplanerne, når det er relevant. Derfor kan KL ikke vurdere samspillet med kystbeskyttelsesloven. KL beder om, at samspillet mellem planlovens nye bestemmelser og kystbeskyttelsesloven belyses nærmere.

Herunder kommenterer KL nogle af lovforslagets enkelte elementer:

§1 nr. 3: I § 1, stk. 1, nr. 8, udgår "af væsentlig betydning for kystbeskyttelse".

Formålsbestemmelsen afsluttes da med hensynet til "andre forhold". KL foreslår en yderligere konkretisering i selve lovteksten. Eksempelvis: "andre forhold, som er reguleret efter lov1, lov 2, lov 3, ..."

§1 nr. 5: Kommunalbestyrelsen skal indhente en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt et kommunalt fællesprojekt skal fremmes eller ej. For at sikre en mere effektiv sagsproces

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail: NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 4 af 7

foreslås det, at der fastsættes en frist på 4 uger for miljø- og fødevareministerens (Kystdirektoratets) udtalelse.

KL støtter denne bestemmelse, som det dog er nødvendigt at konkretisere gennem en beskrivelse af udtalelsens indhold. Nærmere beskrivelse kan indskrives i lovbemærkningerne eller indgå i en bekendtgørelse, der udstedes efter forhandling med KL og inden lovforslaget træder i kraft.

KL har samtidig noteret sig, at der ikke skal foreligge tilsvarende udtalelse for øvrige kystbeskyttelsesprojekter. KL finder en udtalelse fra statslige myndigheder nødvendig (indenfor en fastlagt frist), hvis kommunerne i deres afgørelse efter kystbeskyttelsesloven skal inkludere bestemmelser, der normalt administreres af anden ressortmyndighed.

§1 nr. 8: *Den foreslåede § 3 a er en ny bestemmelse, som afspejler forslaget om, at en tilladelse efter den foreslåede § 3 til kystbeskyttelse erstatter tilladelser, godkendelser m.v. efter anden lovgivning i overensstemmelse med reglerne i naturbeskyttelsesloven, skovloven, jagt- og vildtforvaltningsloven og regler fastsat i medfør af disse love, som er nødvendige for at gennemføre de tilladte foranstaltninger.*

KL finder, med henvisning til de allerede anførte bemærkninger herom i høringssvaret, at §3a alene skal gælde for kommunale fællesprojekter. Det kan eksempelvis ske med følgende udformning af bestemmelsens første del:

§3a I sager, der er igangsat efter § 1 a, erstatter en tilladelse efter § 3 i overensstemmelse med reglerne herom i naturbeskyttelsesloven, skovloven, jagt og vildtforvaltningsloven og regler fastsat i medfør af disse love tilladelser, godkendelser m.v., ...

Heraf følger desuden, at eventuelle nødvendige henvisninger i anden lovgivning tilrettes, så inklusion alene gælder kommunale fællesprojekter.

Der foreslås indsat en ny § 4, der angiver, at ansøgning skal indgives til den kompetente myndighed. I stk. 2 foreslås indført en hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om krav til ansøgningen, hvilke oplysninger den skal indeholde, og om dens form, herunder om digital kommunikation.

KL støtter denne bestemmelse, herunder at der fastsættes nærmere regler om ansøgningen. Disse regler forudsættes fastsat efter forhandling med KL og inden lovforslaget træder i kraft.

§1 nr. 33: *Med den foreslåede ændring af kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1 og 2, udvides kredsen af klageberettigede.*

KL finder der er behov for at afgrænse klageberettigede offentlige myndigheder, så det alene er andre kommuner, som kan klage. Der kan være andre kommuner med interesse i sagen, eksempelvis kommunerne med fælles kystsikring langs Køge Bugt.

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 5 af 7

KL mener, at det er imod intentionen i ØA18, at staten kan klage. Den klagemulighed kan - i samspil med miljø- og fødevareministerens tidligere udtalelse til hele afgørelsen - udvikle sig til, at statslige administrative vurderinger vægtes højere end lokalpolitiske beslutninger. Det rejser spørgsmål om, hvor meget afgørelseskompetence der reelt overføres til kommunerne. Og det er ikke meningen med aftalen, der blev indgået mellem KL og regeringen i foråret.

§1 nr. 36: *Det er tanken, at ... samle kompetencen til at håndhæve kravet om tilladelse til etablering af bade- og bådebroer hos kommunerne, dvs. at kommunerne fremover både får kompetence til at meddele lovliggørende tilladelse (retlig lovliggørelse) og kompetence til at påbyde fysisk lovliggørelse.*

KL støtter, at kommunerne overtager kompetencen til håndhævelse netop i forhold til bade- og bådebroer.

§3 nr. 3: *§ 17 om skovbyggelinjen vedrører kun forbud mod placering af bebyggelse og lignende, defineret som bebyggelsesbegrebet i byggeloven, ...
Da bestemmelsen kun vedrører bebyggelse, vil den kun være relevant i det omfang, en kystbeskyttelse kan anses som bebyggelse.*

KL finder omtalen af en kystbeskyttelse, der kan anses som bebyggelse, som et vigtigt element. Her ser KL en åbning for at skabe merværdi i kommunale fællesprojekter, jf. tidligere kommentarer.

§5 nr. 2: *På ... skovbevoksede, fredskovspligtige arealer i de internationale naturbeskyttelsesområder, skal der inden iværksættelse af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 1 til loven, gives skriftlig meddelelse herom til miljø- og fødevareministeren med henblik på en vurdering af virkningen på området under hensyntagen til områdets bevaringsmålsætninger.*

I denne og lign. statslige vurderinger, er der behov for mål for sagsbehandlingstider i staten.

§9 nr. 1: *Det foreslås, at loven træder i kraft den [dato].*

KL foreslår, at loven træder i kraft på et tidspunkt mellem 1. september 2018 og 1. januar 2019. Herved opnås tre ting:

- Ændret formålsparagraf i kystbeskyttelsesloven kan over nogle måneder forankres i en vis praksis / præcedens. Folketinget forventes at vedtage en ændret formålsparagraf i januar 2018.
- Nødvendige bekendtgørelser og vejledninger skal foreligge inden kommunerne overtager opgaven. Kommunerne har allerede i dag stærkt behov for, at den varslede vejledning om bidragsmodeller. Inden opgaven overdrages er det nødvendigt at det tilhørende regelværk er på plads.
- Verserende sager afsluttes i klagenevnet og evt. Kystdirektoratet.

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 6 af 7

§10 og 11: *De foreslåede kompetenceændringer skal gælde fra lovens ikrafttræden, og som udgangspunkt også skal finde anvendelse på verserende sager.*

KL finder, at en konkret vurdering og forhandling må afgøre om en verserende sag behandles efter det hidtidige regelsæt eller de nye regler. På den ene side er det uhensigtsmæssigt at overdrage en sag, som næsten er færdigbehandlet efter grundig behandling hos Kystdirektoratet. På den anden side er det uhensigtsmæssigt, hvis Kystdirektoratet fastholder en sag, hvor der udestår adskillige overvejelser og vurderinger.

§12: *Det foreslås, at miljø- og fødevarerministeren i øvrigt kan fastsætte overgangsregler. ... Overgangsproblemerne er adresseret i lovforslagets §§ 10 og 11, men det kan ikke udelukkes, at der kan opstå overgangsproblemer, der ikke fuldt ud bliver imødegået med de foreslåede bestemmelser.*

KL forstår hensynet, men finder, at denne bemyndigelse er formuleret for ubestemt. KL foreslår i stedet, at overgangsregler forhandles mellem KL og øvrige berørte myndigheder.

KL tager forbehold for politisk behandling af høringssvaret og imødeser ministeriets oplæg til økonomisk høring

Venlig hilsen

Niels Philip Jensen
konsulent

Dato: 19. januar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2474688

E-mail NPJ@kl.dk
Direkte: 3370 3750

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
www.kl.dk
Side 7 af 7

Miljø- og Fødevareministeriet

Præciserende hørings svar til lov om kystbeskyttelse

I tilslutning til KL's hørings svar af 19. januar 2018 vedr. ændring af lov om kystbeskyttelse m.v. følger hermed en præcisering pba. den politiske behandling af sagen.

KL har i hørings svaret afvist, at kommunerne skal overtage anden myndighedskompetence i forhold til "øvrige kystbeskyttelsesprojekter".

KL fastholder dette – med mindre kommunerne får den nødvendige finansiering, den relevante bistand fra Kystdirektoratet (som for fællesprojekterne) samt at der sættes klare grænser for de statslige sagsbehandlingstider for de inkluderede afgørelser.

Med venlig hilsen

Troels Garde Rasmusen
Vicekontorchef

Dato: 9. februar 2018

Sags ID: SAG-2017-06785
Dok. ID: 2487181

E-mail: TRR@kl.dk
Direkte: 3370 3803

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

Miljøstyrelsen

18-01-2018

EMN-2018-00109

1116475

Christian Andersen

Danske Regioners høringssvar om ændring af kystbeskyttelsesloven

Danske Regioner har modtaget ovenstående i høring og skal bemærke følgende.

Danske Regioner finder, at forenklingen af kystbeskyttelsesloven er et positivt bidrag til mere optimale rammebetingelser for klimatilpasning i Danmark.

Klimatilpasning er specifikt nævnt i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, som et område, der kan inddrages i de Regionale Vækst og Udviklings Strategier. Allerede med dette mandat er der en række regioner, der i dag arbejder med kystsikring.

Eksempelvis har Region Midtjylland samlet 30 partnere og en række støttende organisationer bestående af kommuner, forsyningsselskaber, universiteter, styrelser, rådgivere og interesse- og brancheorganisationer om et stort klimaprojekt, der skal gøre Midtjylland mere robust over for klimaforandringerne. Projektet har titlen Coast to Coast Climate Challenge, og er støttet af EU med 52 mio. kr. I projektet indgår en række delprojekter der adresserer oversvømmelse fra havet.

I et andet eksempel har Region Hovedstaden i samarbejde med kommunenetværket Regnvandsforum igangsat et analysearbejde, som skal belyse risikoen, behovet og metoder til sikring mod oversvømmelse fra stigende havvandstand og ved storme.

Derudover har de sidste års kraftige storme og voldsomme erosion på Sjællands Nordkyst vist, at der er behov for nye langsigtede løsninger, der er sammenhængende, og som virker for hele Nordkysten. Det er afgørende, at der arbejdes på tværs af de 3 kommuner (Halsnæs, Gribskov og Helsingør) for

at finde en sådan løsning. Kommunerne har bedt regionen om støtte til projektet.

I september 2017 udkom den grønne tænketank Concito med sin rapport *Robusthed i kommunale klimatilpasningsplaner*. Rapporten anbefaler bl.a.: ”At Regionerne gives en konkret rolle i den kommunale og fælleskommunale klimatilpasnings-indsats, herunder i samarbejde med staten, at facilitere den fælles kompetenceopbygning, vidensformidling og erfaringsopsamling. Erfaringer tyder på at Regioner kan spille en vigtig rolle i at fremme en robust klimatilpasningsindsats, samt i tilvejebringelsen af et samlet finansieringsgrundlag. Regionenes rolle i klimatilpasningen bør indgå i regeringens økonomiaftale med Regionerne.”

Der hvor kommunerne arbejder sammen på tværs af kommunegrænser, skyldes det oftest regionale initiativer. Rapporten udtrykker det således: ”Region Hovedstadens og Region Midtjyllands kommuner skiller sig meget klart ud som de mest ”samarbejdende” Regioner. Der synes på den baggrund at være meget stor korrelation mellem de kommuner, som samarbejder med regionen, og de kommuner, som samarbejder med andre kommuner. Det understreger sandsynligvis den vigtige rolle som regionerne spiller – og kan spille – i at løfte den samlede klimatilpasningsindsats i kommunerne”.

Danske Regioner ser frem til et fortsat godt samarbejde med klimatilpasning - såvel som med kystsikring fremover.

Venlig hilsen

Lotte Holten
Centerchef